

baptistu vēstnesis

Jēzus bija tā mainījis apustuli Pāvilu, ka Jēzus valdīšana, Viņa daba, Viņa griba, Viņa darbs bija centrāls visā Pāvila atlikušajā dzīvē. Centienos pasludināt Kristus centralitāti viņš tika arī pārprasts, vajāts un nicināts. Kādā veidā apustulis Pāvils strādāja pie tā, lai visiem taptu viss, *“lai katrā gadījumā kādus izglābtu”* (1. Kor. 9:22)? Viņa paša atbilde bija: *“Es norūdu un kalpinu savu miesu, lai, citiem sludinādams, pats nekļūstu atmetams.”* (1. Kor. 9:27) Kā redzam no konteksta, tad Pāvils nebaidījās nederīgo sevī zaudēt un vajadzīgo iegūt, turklāt visiem iespējamiem veidiem, un to visu – Kristus evaņģēlija dēļ.

Lai ļautu Jēzum valdīt mūsu dzīvē kā vienīgajam Kungam, mums vispirms ir jāvērs uzmanība katru dienu uz Kristus personu, lai Viņu pazītu, Viņu dzirdētu, lai tiktu Viņa godības apžilbināti un Viņam paklausīti. Svētais Gars rūpējas par to, lai, uzlūkojot Kristu, mēs tiktu veidoti Viņa līdzībā. Tādā veidā arī tas, ko mēs esam darījuši –

savu nespēju auklēšanu un apraudāšanu – tiek zaudēts Viņa klātbūtnē un reizē arī pārpludināts ar Viņa žēlastību.

Nederīgā zaudēšana un vajadzīgā iegūšana nav atdalāmas no Kristus, bet tas notiek, Viņam esot Kungam pār mūsu dzīvi. Mums nav jāsaved sava dzīve kārtībā, lai tā būtu Viņam patīkama un derīga; tad jau tā iegūs mūsu iztēles un spēju izskatu. Mums ir jāļauj Viņam savest mūsu dzīvi kārtībā, lai tā atbilstu Viņa skatījumam un atspoguļotu Viņa lielumu un godību.

Lai dievbijības praktizēšanā un kalpošanā Jēzum atspoguļojam Viņu!

Jaunajā gadā Dieva svētību un žēlastību caur mūsu Kungu Jēzu Kristu lūdzot un vēlot,

Mārtiņš Balodis

Liepājas Pāvila draudzes mācītājs

Garīgās disciplīnas

Šogad “Baptistu Vēstnesis” aicinās mūs labāk iepazīt, pārdomāt un praktizēt garīgās disciplīnas. Kāpēc mācīties par garīgajām disciplīnām un vingrināties tajās? Kas tās ir? Ko tās dod man kā kristietim un mūsu draudzei kā Kristus miesai? Es neuzdrošino apgalvot, ka zinu visas pareizās atbildes uz šiem jautājumiem vai ka spēju sniegt pilnīgu teoloģisku garīgo disciplīnu izskaidrojumu. Tomēr es ceru, ka manas pārdomas par to lomu mūsu kristīgajā dzīvē rosinās arī Jūs tās praktizēt un padarīt par kaut ko vairāk nekā kārtējo Jaunā gada apņemšanos.

Katrs gads manā kristietes dzīvē iezīmējas ar kādu Dieva dotu atziņu. 2014. gada atziņa ir šķietami vienkārša – Dievs vēlas, lai mēs dzīvojam “kvalitatīvu” dzīvi. Sabiedrībā daudz tiek runāts par dzīves “kvalitāti”. Tā tiek svēta un mērīta, pierādot, ka retajam tā ir ļoti augsta, bet vairumam – zem vidējā līmeņa. Bet Dievs Kristū mums dāvā dzīves “kvalitāti”, kas pieejama ikvienam, un tā nav mērāma ar algas lielumu, laimes sajūtas līmeni, fiziskās veselības stāvokli, izvēles brīvības vai pašrealizācijas iespējām. Kvalitatīva dzīve kristietim ir tāda, kuras rezultātā mana personība un dzīvesveids arvien vairāk līdzinās Kristus personībai un dzīvesveidam.

Tas nozīmē, ka ne tikai mana rīcība un rakstura īpašības, bet arī visa dzīves orientācija arvien vairāk liecina par Jēzu kā Kungu manī. Jo sekot Jēzum nozīmē mācīties no Viņa, kā sakārtot savu dzīvi tā, lai tās centrā un katras tās jomas centrā ir Dievs un tās aktivitātes, kas ļauj Viņa žēlastībai mainīt mani un darboties caur mani.

Kā Jēzus dzīvoja? Viņš nedarīja neko sarežģītu, bet darīja visu, lai pastāvīgi paliktu attiecībās ar savu Tēvu un

īstenotu Viņa gribu cilvēku vidū. Jēzus pavadīja laiku vienatnē un klusumā, lūgšanās Dievam, dzīvoja vienkārši un upurējoties, intensīvi studēja un pārdomāja Dieva Vārdus un ceļus un kalpoja cilvēkiem visdažādākajās situācijās. Viņa attiecības ar Tēvu, Viņa “slepenā dzīve”, sagatavoja Viņu kalpošanai cilvēkiem – publiskajai dzīvei.

Protams, automātiski un bez izpratnes kopējot Jēzus rīcību, mēs neklūsim Viņam līdzīgi. Jo līdzības būtība nav meklējama “pareizajās” aktivitātēs. Tā nav arī “maska”, ko uzliekam svarīgā pieņemšanā, krīzē vai svētdienas rītā un – pēkšņi esam gatavi pagriezt otru vaigu un iet vēl vienu jūdzi (Mateja 5:39, 41)! Kristus līdzība mūsos nenozīmē, ka kādā īpašā brīdī rīkojamies kā Jēzus, bet visu pārējo dzīvi dzīvojam kā jebkurš cits šīs valsts pilsonis. Jēzus nesagaida, ka mēs pēkšņi pagriezīsim otru vaigu, iesim vēl vienu jūdzi un darīsim tamlīdzīgas lietas. Šīs reakcijas, kas parasti un pareizi tiek saprastas kā Kristus līdzības īpašības, Viņš minēja kā ilustrācijas tam, ko var sagaidīt no “jaunā cilvēka”, kristieša – kurš neatlaidīgi un vairāk par visu cenšas dzīvot Dieva vadībā un tiecas pēc Viņa taisnības (Mateja 6:33).

Tas mūs aizved pie mūsu rakstura un sirds dziļumiem: Kristus līdzība manī nav ne skaisti izplānotas un īstenotas “pareizās” aktivitātes, nedz arī situācijai piemērotākā garīgā “maska”. Kristus līdzība ir Dievs manas dzīves centrā, Viņa sirdsattieksme, rakstura īpašības, vērtības, mērķi un motivācija manos visdziļākajos dziļumos. Kristus līdzības tapšana manī prasa dziļas pārmaiņas manī – tāda ir izaugsmes būtība. Protams, šīs pārmaiņas būs citiem cilvēkiem redzamas.

Tās atspoguļosies manās aktivitātēs un uzvedībā dažādās situācijās. Bet tās notiks manī, tur, kur Dieva Gars satiekas ar manējo.

Mūsu izaugsme Kristū ir saistīta nevis ar lielāku cenšanos, bet ar gudru trenēšanos. Par to apustulis Pāvils raksta savam māceklim Timotejam, mudinot viņu: “Vingrinies [jeb trenējies] turpretim pats dievbijībā.” (1. Timotejam 4:7) Šī doma ir pamatā arī Pāvila mudinājumam draudzei Korintā: “Kas piedalās sacīkstēs, tas ir atturīgs visā [jeb disciplinēti trenējas]. Viņi tāpēc, lai dabūtu iznīcīgu vainagu, bet mēs – neiznīcīgu.” (1. Korintiešiem 9:25) Gatavojoties Olimpiskajām spēlēm ne Pāvila laikā, ne mūsdienās, nepietiek ar vienkāršu cenšanos. Kristīgā dzīve, kā norāda Pāvils, ir trenēšanās dzīve, lai, “citiem sludinādams, pats neklūstu atmetams” (1. Korintiešiem 9:27).

Nepieciešamība trenēties attiecas ne tikai uz sportu, klavierspēli vai citu prasmju apgūšanu. Tā attiecas arī uz mācīšanos piedot, priecāties vai būt drosmīgiem. Trenēšanās ir ceļš uz mērķi ne tikai fiziskajā un intelektuālajā dzīves jomā, bet arī mūsu garīgajā izaugsme.

Tradicionāli šīs trenēšanās aktivitātes kristieši dēvējuši par “garīgajām disciplīnām”. Kāds autors disciplīnu definējis kā “jebkuru aktivitāti, ko es spēju darīt un kas palīdzēs man darīt to, ko vēl pagaidām nespēju darīt”. Es varu pārliecinoši runāt par to, ka man vajadzētu atteikties no šokolādes, iebāžot mutē vēl vienu – “pēdējo” – gabaliņu. Es varu censties izvairīties no šokolādes plaukta “Rimi”, vienlaikus neatbrīvojoties no iekrājumiem savā plauktā. Es varu lūgt draugus man to nedāvināt, bet viesībās apēst vairāk nekā vajadzētu un pēc

tam dzīvot pašpāremumos par gribasspēka trūkumu. Patiesība ir skarba – ar gribasspēku vien nepietiek, lai mainītu manus ieradumus – arī garīgās dzīves ieradumus. Tāpēc garīgās disciplīnas ir tik vērtīgas – tās palīdz man darīt to, ko ar gribasspēku vien es nespēju. Tās palīdz man pārkārtot savu dzīvi arvien vairāk tā, ka tās centrā ir Dievs.

Un tajā pašā laikā garīgās disciplīnas nav par mani un manu trenēšanos. Garīgās disciplīnas ir līdzekļi, kas palīdz saņemt. Saņemt neko citu kā Dieva žēlastību. Jo mēs ne tikai esam žēlastībā glābti, mēs arī dzīvojam Dieva žēlastībā un no tās. Dieva žēlastība ir un paliek nepelnīta un nenopelnāma. Un tā vienīgā spēj mūs mainīt. Mēs paši nespējam mainīties, mēs nespējam mainīt sevi tik dziļi un paliekoši, lai kā sasprindzinātos. Garīgās disciplīnas, ja tā drīkst teikt, palīdz mums “ļauties” un “atvērties” Dieva Gara darbam mūsos.

Ričards Fosters, teologs un garīgo disciplīnu pētnieks, apzinoties garīgo disciplīnu divējādo dabu, to praktizēšanu dēvē par “disciplinētas žēlastības ceļu”: “Tā ir *žēlastība*, jo dota par brīvu; tā ir *disciplinēta*, jo mums ir jādara sava daļa.”

Gadsimtu gaitā kristieši ir praktizējuši dažādas garīgās disciplīnas. Kādas no tām šodien šķiet pašsaprotamas, bet citas – eksotiskas un pat neiespējamā. Piemēram, Ričards Fosters grāmatā “Disciplīnas svētki” (“Celebration of Discipline”) uzskaita trīspadsmit “klasiskās” disciplīnas. Viņš tās iedala **iekšējās** disciplīnās (Dieva Vārda pārdomāšana, lūgšana, gavēnis un studēšana), **ārējās** (vienkāršība, vienatne, pakļaušanās un kalpošana) un **kollektīvajās** disciplīnās

(grēku nožēla, pielūgsmē, vadība un svinēšana). Kāds cits teologs, Dallass Villards, grāmatā "Disciplīnu gars" ("The Spirit of Disciplines") runā par **atturēšanās** disciplīnām (vienatne, klusums, gavēšana, vienkāršība, šķīstība, slepenība un upurēšanās) un **iesaistīšanās** disciplīnām (studēšana, pielūgsmē, svinēšana, kalpošana, lūgšana, sadraudzība, grēksūdze un pakļaušanās). Lai kā mēs tās grupētu un iedalītu, skaidrs ir viens – Dievs ir devis mums ne tikai ļoti vērtīgo Bībeles lasīšanu un lūgšanu, bet daudz vairāk veidu, kā ar visu savu sirdi, prātu un ķermeni iesaistīties attiecībās ar Viņu.

Izvēloties disciplīnas, kuras pārrunāsim šī gada "Baptistu Vēstneša" numuros, mums bija svarīgi, ka tās ir prakses, kuru piemērus un principus varam mācīties visupirms no Jēzus, Viņa sekotāju un arī Vecās Derības ticības varoņu dzīvēm. Dažas no disciplīnām

mēs reizēm esam pārpratuši vai praktizējuši bez dziļākas izpratnes, tāpēc centīsimies sniegt Bībelē un mūsu draudžu ticības izpratnē balstītu to skaidrojumu. Kādas no tām būs individuāli praktizējamas, citām būs nepieciešams draudzes konteksts – brāļu un māsu atbalsts un līdzdarbošanās.

Kā daudzas Dieva dotas labas lietas, arī garīgās disciplīnas mēs varam padarīt par to, kas tās nav. Mana lūgšana Dievam par Jums ir, lai Viņa Gars Jūs no tā pasargātu. Garīgās disciplīnas nav Jūsu un citu kristiešu garīguma vai grēcīguma mēraukla. Tās nav likumi, no kuru izpildes ir atkarīgs mūsu liktenis šeit un mūžībā. Tās nav arī veids, kā izpatikt Dievam vai mācītājam. Tās ir dotas, lai mums katram – tādām, kādas vai kāda esam savā pašreizējā dzīves posmā, – palīdzētu turpināt augt Kristū.

Sākot ar februāri, katrā "Baptistu Vēstneša" numurā tiks aplūkota kāda garīgā

disciplīna. Un katru mēnesi līdzās pārdomām būs arī izaicinājums Jums, kas palīdzēs praktizēt aprakstīto disciplīnu vienkāršā un ikdienišķā veidā.

Šo gadu es dzīvošu ar vadmotīvu: "Tuvāk Kristum." To novēlu arī Jums – lai, atskatoties uz 2015. gadu, Jūs varētu teikt: "Šajā gadā es

tiešām biju tuvāk Kristum nekā iepriekš." Un mēs, BV komanda, būsime priecīgi un pateicīgi Dievam, ja kaut nedaudz varēsim Jūs atbalstīt šajā procesā.

Svētā Trīsvienīgā Dieva svētītu 2015. gadu vēlēt, "Baptistu Vēstneša" komandas vārdā – **Līva Fokrote**

JANVĀRA IZAICINĀJUMS

Lasiet un pārdomājiet dievbijīgas dzīves piemērus Rakstos:

- Jēzus – Lūkas evaņģēlijs (varat izmantot Bībeles lasīšanas plānu, skat. "Baptistu Vēstneša" 14. lpp.)
- Ābrahāms – 1. Mozus 12-25
- Elija – 1. Kēniņu 17-19, 2. Kēniņu 1-2
- Dāvids – 1. Samuēla 16-27, 2. Samuēla 1-2, 22-23:7
- Daniēls – Daniēla 1-12
- Pēteris – Apustuļu darbi 1-5, 10-11
- Pāvils – Apustuļu darbi 9, 11-28

Zvaigzne austrumos atspīdējusi

Kad gudrie redzēja zvaigzni austrumos atspīdam, tad viņi devās ceļā ar dāvanām. Paldies arī jums, kas, sekojot akcijas "Zvaigzne austrumos" aicinājumam, atsaucāties ar savām dāvanām kurpju kastītēs. Nosprausto mērķi esam sasnieguši kopā. Šobrīd jūras kontainers ar vairāk nekā 3500 Latvijā, Igaunijā un Lielbritānijā piepildītām kurpju kastītēm ir ceļā uz Akabas ostu. Lūgšim, lai tas ir par svētību un iepriecina bēgļu bērnus!

Akcija neatstāja vienaldzīgus ļoti daudz cilvēkus Latvijā. Esam dzirdējuši daudz stāstus par to, kā ģimenēs vecāki un bērni ir runājuši par karu un mieru, kā arī par labklājību un nabadzību, par dzīves jēgu un ticību. Esam dzirdējuši stāstus par cilvēkiem, kas veikalā iepērk mantiņas un dzird, ka arī blakus pie plaukta cilvēki runā par akciju. Citi jautā pārdevējam padomu, ko labāk pirkt. Pārdevējs atbild, ka laba lieta būs šī, jo arī cita ģimene, kas pirka akcijai, to esot izvēlējusies.

Lūdziet arī par nākamajiem soļiem. 28. janvārī kontainers ieradīsies Akabas ostā. Tad arī es pats personīgi kopā ar Vīlandes draudzes locekli Tomu Ašnevicu dosimies uz Jordāniju, lai klātienē iepazītos ar kalpošanu, kā arī piedalītos darbā ar bēgļu ģimenēm. Lūdziet Dievu par jordāniešu kalpošanu, kā arī par mūsu līdzdalību viņu darbā.

Vai nākamajā Adventē būs līdzīga akcija? Ja pasaulē nebūs iestājies visaptverošs miers, tad, visticamāk, tāda vajadzība būs.

Ar cieņu,

Pēteris Eisāns

P.S. Visa darbība ar kastīšu sagatavošanu sūtīšanai un iepakošanu notika Savienības nama bibliotēkā. Tur atrodas arī bīsk.em. Pētera Egles rakstāmgalds. Bildē cauri stiklam redzat, ka tas ir iekrāmēts krāsainās kurpju kastītēs. Manuprāt, tas ir tas labākais, kas ar Pētera Egles piemiņu ir noticis pēc viņa aiziešanas Mūžībā. Ja viņš uz šo noraudzījās, tad viņš, visticamāk, smaidīja un apmierināti māja ar sirmo galvu. Pēteris Egle bija vienīgais mācītājs manā bērībā, kura sprediķus es atcerējos vēl pirmdienā. Pēteris Egle apstājās parunāties ar bērniem. Varbūt, ka šī aina ir vairāk nekā tikai simboliska...

Aktualitātes 2014. gadā ordinēto garīdznieku kalpošanā

Septiņās LBDS draudzēs 2014. gads bija īpašs, jo to garīdznieki saņēma sludinātāja vai mācītāja licenci. 9. februārī Ainažu draudze svinēja sava sludinātāja **Jura Vasuļa** ieviešanu, bet 23. februārī Uguņciema draudzē oficiāli savu kalpošanu uzsāka sludinātājs **Kaspars Maķevics**. 16. martā Jaunjelgavas draudzē sludinātāja licenci saņēma **Māris Vītols**, bet 30. martā Līgatnes draudzē tika ordinēts mācītājs **Mārtiņš Rijnieks**. 27. aprīlī draudzē "Gaisma" notika svētku dievkalpojums, kurā sludinātāja licenci saņēma **Māris Skaistkalns**. 25. maijā sludinātājs **Kārlis Baštiks** no Jūrmalciema draudzes un 29. jūnijā sludinātājs **Stefans Rošiors** no Jelgavas prievu draudzes kļuva par pilntiesīgiem LBDS sludinātājiem.

Par to, kā viņiem un draudzēm šī gada laikā klājies, par izaicinājumiem, grūtībām, Dieva svētību un aizlūgšanu vajadzībām stāsta paši garīdznieki.

Juris Vasulis, Ainažu draudzes sludinātājs:

2014. gads ar Dieva žēlastību ir aizvadīts mierīgi. Gada sākumā pēc ordinācijas sagaidīju lielākas izmaiņas gan savā, gan draudzes dzīvē, bet, tā kā jau 15 gadu garumā biju kalpojis draudzei, sludinot svētdienās, kad mācītājam Raimondam Locam nebija iespēja būt draudzē, tad lielas izmaiņas tomēr neesmu izjutis. Esmu pateicīgs Dievam par to, ka Viņš mani lieto Savā darbā, draudzei, kura ir uzticējusi man šo pienākumu un Garīdznieku brālībai, ka tā ir svētījusi mani šim darbam.

Esmu īpaši pateicīgs Dievam par iespēju, ka visai mūsu ģimenei bija iespēja būt kopā, oktobrī ciemojoties pie vecākās meitas Amerikā.

Draudzes dzīvē šis gads ir bijis kluss, svētdienās kopā ar bērniem esam 13 līdz 17 cilvēki. Plānojam un ceram pamazām turpināt darbu pie draudzes nama.

Būtu pateicīgs par aizlūgšanām, lai Dievs turpina mani lietot un mainīt, lai Svētais Gars vada un dod gudrību sarunās ar cilvēkiem, lai dod idejas, kā uzrunāt cilvēkus, kas nav draudzē! Lūgt par cilvēkiem Ainažos, lai viņi tiektos pēc Dieva un meklētu ceļu pie Viņa, lai mūsu mazā pilsēta piedzīvotu atmodu. Aizlūdziet, lai mēs kā draudze saprastu, kā rūpēties par mūsu draudzes bērniem un jauniešiem, kas izaug no svētdienaskolas vecuma, lai viņi spētu saglabāt interesi būt par daļu no draudzes un mēs varētu viņus garīgi stiprināt un iedrošināt!

Kaspars Maķevics, Uguņciema draudzes sludinātājs:

Šis gads Uguņciema draudzē ir pagājis ļoti darbīgi, ir izstrādāta draudzes vīzija turpmākajiem 5 gadiem. Ir izveidota komanda, kā arī ir nosprausti mērķi, kurus kā draudze vēlamies sasniegt tuvāko 5 gadu gaitā, kā arī ir skaidrs virziens tuvākajiem 3 gadiem. Esmu pateicīgs Dievam par brīnišķīgiem draudzes locekļiem, kuri ir centušies atbalstīt kalpošanas veidus draudzē, un pateicos Dievam par vietējā pagasta atvērtajām durvīm kristīgās Vēsts sludināšanā.

Lielākie izaicinājumi ir bijuši saskatīt vajadzības un saprast vispareizāko veidu, kā draudze var būt daļa no sabiedrības. Mūsu mērķi tuvākajiem 3 gadiem ir strādāt ar vietējām ģimenēm, celt jauniešos pašapziņu, kā arī palīdzēt viņu vecākiem atbrīvoties no dažādām atkarībām. Mūsu draudzes vīzija ir redzēt aktīvu draudzi Vandzenē pēc 5 gadiem.

Vēlamies, lai jūs aizlūdzat par draudzes darbu, par cilvēkiem. Lai draudze pastāvētu arī turpmāk. Mazai lauku draudzītei nav viegli, bet noteikti varam lūgt par cilvēkiem, kuri tiek uzrunāti ar Vēsti par Kristu. Lūdziet, lai Dievs vada darbu draudzes dibināšanā Vandzenē.

Māris Vītols, Jaunjelgavas draudzes sludinātājs:

Kalpot Jaunjelgavas draudzē sāku 2012. gada Adventa laikā, kad pirmo reizi ierados kā viessludinātājs. Pēc neilga laika draudze izteica piedāvājumu kļūt par draudzes sludinātāju. Gadu es biju pārdomās, jo bija jāizlemj, ko darīt ar jau iesākto draudžu dibināšanas procesu Rembatē. Lūdzu un gaidīju uz Dievu, līdz 2013. gada beigās piekritu uzņemties šo atbildību Jaunjelgavā.

Pirms licencēšanas dievkalpojuma mēģināju iepazīt draudzes locekļus – to cerības, ilgas, uzvaras, neveiksmes un arī to, ko viņi sagaida no manis

kā no draudzes vadītāja. Pirms tam tur kalpoja mācītāji Valdis Obersts un Pāvils Jakovļevs. Šobrīd viņi kalpošanas darbā ir uzticami palīgi – dod padomu, ja kaut ko nezinu, aizvieto mani, ja kādu svētdienu kalpoju citur, iedrošina mani un visādā ziņā palīdz saprast to cilvēku vajadzības, kuriem kalpoju. Uzskatu, ka man ir ļoti paveicies, Dievs savu draudzi svētī. Nereti man šķiet, ka es tikai iesāku un Dievs ir īstais Darītājs. Jā, bieži ir nepieciešama piepūle, gudrība, bet Dieva žēlastībā vienmēr viss notiek. Un mēs varam tikai pabrīnīties, ka mūsu Dievs ir tik brīnišķīgs.

Izaicinājumi ir bijuši dažādi, pirmais jau dzīvesvieta – pats dzīvoju Ogrē, kas ir aptuveni 50 km attālumā. Tas nozīmē, – ja gribu aktīvāk kalpot, tad būtu jādomā par ceļa izdevumiem. Izrādījās, ka no manis bija nepieciešama tikai ticības izvēle, un tālāk jau kā skatītājs es vēroju, kā Dievs to visu kārtu un nodrošina. Otrais izaicinājums, ar ko saskāros, ir komandas izveide. Redzot, cik daudz ir ideju un plānu, sapratu, ka viens to nepaveikšu. Arī tur nav manu nopelnu. Mūziķi no Rīgas Mateja draudzes pieteicās ik pa laikam palīdzēt vadīt pielūgsmi, un kolēģis, kas ar mani kalpoja Rembatē un Ogres pansionātā, izrādīja interesi palīdzēt darbā ar cilvēkiem. Komandas izveidē vienmēr ir labi, ka ir cilvēks ar labu padomu. Un tādi cilvēki bija no manas iepriekšējās draudzes – mācītājs Dainis Pandars, BPI komanda, mani bijušie kursa biedri, pat visus iesaistītos nespēju nosaukt, katrs no viņiem ir sniedzis īpašu ieguldījumu draudzes attīstībā. Sevišķi esmu pateicīgs Dievam par palīgu – Elzu Kozlovsku, kura nesen ir kļuvusi par Jaunjelgavas baptistu draudzes locekli. Viņa aktīvi iesaistās darbā ar jauniešiem, kā arī pielūgsmes darba organizēšanā. Ļoti nozīmīgu, ne ar ko nesalīdzināmu ieguldījumu sniedz mana sieviņa – atbalstot mani, ik pa laikam motivējot darīt labāk un neapstāties pie sasniegtā.

Dzīves pārbaudījumos mana sieva vienmēr ir centusies palīdzēt rast risinājumu. Viņa bija arī viena no svētdienskolas iniciatorēm, un kopš 2014. gada septembra mums katru svētdienu ir svētdienskola. Par to esmu īpaši pateicīgs mūsu Debesu Tēvam, jo bērni draudzē ir bagātība. Ne vienmēr ir daudz bērnu, brīžiem svētdienskolu apmeklē tikai mūsu divas meitas, bet arī tas ir to vērts.

Vēl viens izaicinājums ir tas, ka mūsu draudze ir multikulturāla draudze. Tas nozīmē, ka vienā draudzē mēs sadzīvojam vairākas tautības – krievi, ukraiņi, latvieši. Savā ziņā tas ir liels ieguvums, jo mēs mācāmies mīlēt un saprast atšķirīgo, arī man kā mācītājam ir liels pagodinājums kalpot dažādām tautībām. Sākot veidot draudzes kultūru, sapratu, ka to var ne tikai atjaunot, bet arī radīt jaunu. Izveidojām draudzē otro svētdienas dievkalpojumu, kas notiek katru svētdienu plkst. 13:00. Abi dievkalpojumi ir domāti visiem, tajos aicināti visi, un ir labi, ka cilvēkam tiek piedāvāta izvēle. Dievkalpojumi atšķiras ar struktūru. Pirmais ir vairāk tradicionāls, otrs vairāk domāts ģimenēm ar bērniem un tiem, kas vēlas uzzināt, kas ir Jaunjelgavas baptistu draudze. Struktūras dažādas, bet saturs un vēsts tā pati. Kopš februāra mums piektdienās ir jauniešu vakari, kurus vada Elza. Tur tiek mācītas kristīgās vērtības un piedzīvots, ka kristietība nav baznīcas apmeklējums un baušļu pildīšana, bet gan aizraujošs dzīves piedzīvojums kopā ar Jēzu Kristu. Vasarā sadarbībā ar vienu no ASV draudzēm organizēsim Vasaras Bībeles skolu un citus pasākumus 6 nedēļu garumā.

Daudz tiek domāts par to, cik misionāri mēs esam. Šajā laikā ir izveidota un nostiprināta laba sadraudzība ar Jaunjelgavas novada pašvaldību, dienas centru, sociālo dienestu. Kopīgi tiek rīkoti dažādi pasākumi, tirdziņi.

Nesen izlasīju Kārļa Ulmaņa teikto: "Mana mīlestība ir Latvija". Līdzīgi arī es varu teikt: es mīlu savu zemi, man rūp mūsu valsts. Es ticu, ka katra Latvijas mācītāja sirdī ir Latvija, ka viņš to mīl un gatavs kalpot, lai Dieva labestība un mīlestība top redzama mūsu zemei. Ticu,

ka mūsu zemei un tautai ir nākotne un šo nākotni spēj radīt vienīgi Dievs, bet mēs varam piedalīties kā Viņa līdzstrādnieki. Ticu, ka Dievam ir brīnišķīgs nodoms mūsu zemei, ticu Latvijas tautas garīgai atdzimšanai.

Manas kalpošanas sākums ir Jaunjelgava, taču tās tuvumā ir Sērene – mazs ciemats, kur ir vajadzīga cerība. Aizkraukle – pilsēta, kurā arī ir iespēja kalpot cilvēkiem. Vieni paši mēs to neizdarīsim, bet ticu, ka, veidojot komandu, mācekļus, šis sapnis par Latviju turpināsies daudz tālāk par mums pašiem.

Lūdziet par mums, lai mēs nepagurtu, lai mēs, sekmīgi iesākuši, varētu turpināt, lūdziet Dievu par Jaunjelgavas novada cilvēkiem, lūdziet par mums, lai mums ir gudrība darīt Viņa darbu. Lūdziet par draudzes vienotību un izaugsmi. Lūdziet arī par manu mīļo ģimeni, lai tajā vienmēr valda satiecība un Kristus mīlestība. Paldies par katru izteiktu lūgšanu!

Un jā, esat mīļi gaidīti ciemos Jaunjelgavā!

Mārtiņš Rijnieks,

Līgatnes draudzes mācītājs:

Aizvadītais gads mūsu ģimenei pagājis Dieva žēlastības klātbūtnē. Esam Dievam pateicīgi, ka mums ir laba veselība, ka varam kalpot draudzē un ārpus tās ar dāvanām, ko Dievs mums piešķir, ka varam būt noderīgi savā ģimenē un arī līdzcilvēkiem. Dievs mums dāvājis četrus bērnus, no kuriem trīs jau ir pieauguši un izveidojuši savas ģimenes. Priecājamies, ka bērni ir atraduši ceļu pie Dieva un savu ikdienu vada pēc Viņa likumiem. Dievs šajā gadā mums dāvāja mazmeitiņu Elzu, un nu jau kopā mums ir seši mazbērni.

Esmu pateicīgs Dievam par Līgatnes draudzi, kurai ir ļoti sena vēsture. Draudzes cilvēki, protams, ejot cauri gadiem, ir nākuši un arī gājuši, jaunatne izaugusi, devusies dažādās kalpošanās cituviet. Bet draudze Līgatnē pastāv. Ir daži cilvēki no draudzes atjaunošanas 1992. gadā. Protams, ir liela vēlme, lai draudze augtu, lai apkārtnes cilvēki meklētu Dievu. Taču tā nenotiek. Saprotu, ka tā ir Dieva kompetence – pievienot draudzei cilvēkus. Esam lūgšanā par to.

2014. gada izaicinājums – rīkoju rekolekcijas ar lūgšanu un gavēni Vidzemes reģiona garīdzniekiem. Pasākums atsaucību neguva, tomēr paliku lūgšanās un gavēnī ar dažiem Dieva vīriem par Latviju, par Atmodu, par mūsu tautu. Ticu, ka ikviena no sirds raidīta lūgšana savā laikā nesis augļus.

Runājot par nākotni un iecerēm, domāju, ka svarīgi šajā bezdievības un kārdinājumu laikā ir pastāvēt līdz galam, jo tik daudzi atkāpjas, pasaules pievilti. Ja Dievs pašķirtu ceļu, vēlētos uzcelt baznīcu uz vēsturiskās zemes Līgatnē.

Mūsu lūgšanu vajadzība ir, lai draudzē notiktu mācekļība un draudzes cilvēku sirdis degtu par Līgatni, par mūsu līdzcilvēkiem, lai viņi piedzīvotu Dieva žēlastību un viņu dvēseles tiktu glābtas, kā arī lai draudzē būtu vienprātība.

Māris Skaistkalns,

Draudzes "Gaisma" sludinātājs:

2014. gads bija mūsu otrais kalpošanas gads Siguldā un leriķos, un, tāpat kā pirmajā, mēs redzējām Dieva gādību visās lietās. Mēs esam pateicīgi par šo privilēģiju – mums ir māja, iztika, draugi, iespēja studēt un attīstīties. Mēs redzam, ka Dievs zina mūsu vajadzības un lūgšanas, pirms mēs paši esam domājuši un lūguši. Godīgi sakot, man bija lielas šaubas, vai mēs "drīkstētu" lūgt pēc jaunas mašīnas, jo vecā taču nav vēl pavisam saplīsusi.

Bet, kad sāku par to domāt vairāk un pie sevis formulēt, ko tad es gribētu un ko vajadzētu, tad piezvanīja kāds draugs, kurš piedāvāja mums mašīnu. DIEVS domā par mums un no tā mēs dzīvojam. Mēs ar sievu Madaru bieži sakām: "Re, ko Dievs dara. Un cik forši, ka drīkstam tajā piedalīties!" Mēs esam bagāti, mēs varam tik daudz dot tālāk!

Mēs strādājam divās draudzēs, kuras ir ļoti dažādas. Ieriķos mums ir draudze, kurā cilvēki nāk uz draudzes namu, notiek svētdienskola un Bībeles stundas. Lielākais izaicinājums bija un ir joprojām, ka mēs tur nedzīvojam. Mēs palīdzam draudzes locekļiem, jo tikai viņiem ir personiskas attiecības ar vietējiem cilvēkiem. Ir izveidojies aktīvs darbs ar bērniem un laba sadarbība ar vietējo skolu. Gluži pretēji ir Siguldā, kur draudze ir daudz vairāk "izšķīdusi", daudz vairāk notiek mazās grupiņās. Bet šeit mēs varam pilnīgi iekļauties vietējā sabiedrībā, un tas mums dod lielu prieku. Izaicinājums ir, ka mums apkārt ir daudz draudžu un kristīgu grupu. Mēs gribam izveidot vēl vairāk grupu, kas būtu spējīgas garīgi augt savā lokā un kalpot lielākā pilsētas kontekstā, kristiešu un nekrīstiešu vidū, nenorobežojoties no citiem.

Mums ir vajadzīga aizlūgšanas, darbojoties ar tik dažādiem cilvēkiem, jo mēs viņus nevēlamies iespīest kādā *uniformā*. Lūdziet, lai mēs spētu stiprināt grupas, parādot viņiem savu identitāti Dievā un savu uzdevumu pilsētā. Lūdziet par mūsu attiecībām ar nekrīstiešiem, lai tās būtu sirsnīgas, iejūtīgas un pacietīgas.

Kārlis Baštiks,

Jūrmalcieņa draudzes sludinātājs:

Šajā gadā ir bijuši vairāki pārbaudījumi veselības jomā. Esam sajutuši izaicinājumu izvēlēties, kādā virzienā doties tālāk, jo iespēju ir tik daudz. Esmu pateicīgs, ka Dievs ir devis redzējumu attiecībā uz to Kurzemes daļu, kurā dzīvojam, kā arī vēl plašāk. Dievs ir ļāvis iegūt tādu ticību un pašlāvību uz Viņu, kāda man iepriekš nav bijusi, un arī palīdzējis saprast to, ka Viņa spēkā patiešām visas lietas ir iespējamas.

Viens no lielajiem izaicinājumiem ir bijis pašiem noticēt, ka Dievs tiešām spēj mainīt sirdi, cilvēkus, mūsu pilsētas. Ar prātu jau vienmēr esam ticējuši un runājuši pareizos vārdus, bet rīcība bieži ir bijusi savā spēkā. Tagad Dievs to spēcīgi lauž mūsos un rāda, cik vareni Viņš – tieši Viņš! – spēj darboties. Pavisam godīgi, – es bieži esmu pārsteigts par to, kā Dievs darbojas, ka tieši Viņš ir Tas, kas kaut ko paveic, izmaina caur mani, nevis es pats.

leceres mums ir daudz. Mēs gribam būt par gaismu tiem, kas ir apkārt. Es ticu, ka Dievs mūs ir aicinājis palīdzēt arī citiem kristiešiem noticēt, ka Dievs

viņus spēj lietot tieši tur, kur viņi ir – savās darbavietās, mājās, kopā ar kaimiņiem, brīvajā laikā un vēl visur, kur vien esam ikdienā. Tas arī ir viens no mūsu mērķiem – mērķtiecīgi un konkrēti mobilizēt mūsu brāļus un māsas, lai kalpošana nebūtu tikai baznīcas sienās vai tikai mācītāja «darbs», bet gan tieši ārpus baznīcas – tur, kur cilvēkiem gaisma ir visvairāk vajadzīga. Ļoti ceru, ka piepildīsies tas, ka katrs, kurš sevi sauc par kristieti, ieraudzīs un sapratīs, ka Dievs ir aicinājis viņu vērtēt katru savu dzīves dienu kā kalpošanu, caur ko daudzi iepazīs Jēzu.

Lūdziet par to, lai Dievs dod skaidrību par nākamajiem soļiem. Bieži ir tā, ka gribas redzēt skaidru «bildi» jau gadiem uz priekšu. Bet Dievs mums māca uzticēties. Viņš zina, kur mēs ejam, un mums bieži pietiek ar to, ka zinām tikai dažus savus nākamos soļus. Lūdziet, lai Dievs dod mums ticību, ka Viņš

var mūs lietot, lai aizsniegtu cilvēkus, un būt gataviem paklausīt, kad Viņš mūs uzrunā. Lūdziet, lai Dievs maina sirdi tiem, kas Viņu nepazīst un lai Evaņģēlijs maina kā mūsu, tā arī viņu dzīvi.

**Stefans Rošiors,
Jelgavas krievu draudzes
sludinātājs:**

Lielākais notikums mūsu ģimenē 2014. gadā bija mūsu trešā bērniņa, dēla Bogdana piedzimšana 29. jūlijā. Esmu ļoti pateicīgs Dievam, ka Viņš vada, svētī un ka vienmēr ir jūtama Viņa klātbūtne mūsu dzīvē.

Jūnijā bija iespēja aizbraukt uz Krieviju, kur pie Obas upes bija

evaņģelizācijas pasākums bērniem. Bija brīnišķīgs laiks trīs nedēļu garumā, kur ļoti daudz bērniem bija iespēja stāstīt par Jēzu Kristu, kā arī lūgt kopā ar viņiem.

Taču arī ienaidnieks neguļ, un bija garīgi uzbrukumi manai ģimenei, kas notika laikā, kamēr biju Krievijā. Taču Dievs ir stiprāks un visas velna viltības tiek pārvarētas.

Mūsu aizlūgšanu vajadzības ir, lai jūs lūgtu ne tikai par manu kalpošanu, bet par manu ģimeni, lai ļaunums tai netuvotos! 2015. gadā plānoju braukt uz Sibīriju, lai arī tur pēc iespējas vairāk bērnu iepazītu Jēzu Kristu un Dieva mīlestību.

Kalpošanas darbs turpinās arī Oglainē, kas ir neliels ciemats, kurā kalpojam jau 20 gadus, un es ticu, ka Dievs ļaus piedzīvot atmodu šajā ciemā. Lūdzu, paturiet aizlūgšanās Oglaini.

Sagatavoja **Dace Lektuere**

Liels prieks

Ziemassvētku laikā bieži dzirdēts stāsts, kā eņģelis uzrunā ganus, teikdams: "Nebīstieties, jo redzi, es jums pasludināmu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks: jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs." (Lūkas ev. 2:10-11) Lielais prieks nebija tukšs solījums. Gani steidzās un atrada Mariju, Jāzepu un bērnu. Un prieks nepalika pie ganiem. Kad Jēzus bija redzēts, viņi stāstīja arī citiem prieka ziņas par to, ka piedzimis Pestītājs.

Eņģeļu prieka vēsts par Pestītāju Kristu iepriecina arī šodien. Prieks par Kristu aicina atsaukties kalpošanai, dod spēku nepagurt un nepadoties, iedrošina meklēt arvien jaunus veidus, lai prieks par Kristu vairotos. 2014. gada nogalē vairākiem svētdienskolu vadītājiem jautājām – kas jums šinī gadā sagādājis prieku?

Tukuma draudzes svētdienskolas vadītājai Martai Brakmanei prieku sagādājis pašai vēl vairāk iepazīt Dievu un ieraudzīt bērnu prieku, iepazīstot Viņu. "Šobrīd aiz loga mēs varam noraudzīties, kā ziema dara savus ziemīgos darbus, no gaisa birdinot sniegpārslas un ļaujot salam kost mūsu degunos. Šis ir tik brīnišķīgs laiks, kad mājās varam sēdēt un ielūgties siltā segā ar savu veco, nobružāto Bībeli rokās. Atverot grāmatu Grāmatu, vienmēr varu pārliecināties, cik mans Dievs ir varens un liels. Man sirdi pārņem prieks, ka arī svētdienskolēni to ir sākuši ieraudzīt. Kalpot bērniem vienmēr ir izaicinājums, ir jāiegulda pamatīgs darbs un milzum daudz pacietības, bet tas ir tā vērts, kad dzirdi viņus sakām: „Dievs patiešām ir interesants, gribu par Viņu zināt tik daudz, cik vien iespējams!”"

Pasaules
Radītājs
Kēnīnš
Dievs
Katrā
Sirdī

Savukārt Sandra un Aivars Vadoņi priecājas par jaunam kalpošanas iespējām vietā, kur prieka vēsts jau daudzus gadus sludināta. "2014. gada septembris Otaņķu pagasta svētdienskolai sākās ar jaunu iespēju – pašā pagasta centrā tika atvērta labiekārtota sporta zāle. Mēs kā svētdienskolas grupa rezervējām katru otro pirmdienas vakaru, lai varētu satikties ar bērniem sportiskās

aktivitātēs un reizē arī dot kristīgu vērtību pamatus. Sportošanu vada divi treneri, arī bērnu vecāki ir uzaicināti piedalīties. Lielāko sportotāju daļu veido puīši. Īpaša sportošanas reize bija pavisam nesen - 8. decembrī, kad pie mums ciemojās Ventpils baptistu draudzes mācītājs un sporta kapelāns Pēteris Tervits, lai īpaši patrenētu *handbola* elementus un spēli."

Mērsraga draudze jau vairākus gadus priecājas par iespēju kalpot arī Ķūļciemā – vietā, kur pašlaik nav draudze. Mērsraga draudzes svētdienskolas vadītājs Jānis Bulis ar prieku atceras vasarā piedzīvoto: "Mani iepriecināja kāda diena vasarā, kad Ķūļciemā satikāmies ar svētdienskolas bērniem brīvā laikā, lai kopā pavadītu vairākas stundas! Mēs kopā sportojām, spēlējām spēles, kā arī mācījāmies Dieva Vārdu stāstos, viktorinās un citos interesantos uzdevumos. Dienas noslēgumā sēdējām ap ugunsgrūku, cepām zefirus un tērzējām brīvā gaisotnē. Man ir prieks, ka bērni ilgojas būt kopā ar saviem skolotājiem! Ik reizi, kad tiekamies, saskatām bērnu acīs prieku, ko viņi iegūst, esot Dieva tuvumā."

Lai 2015. gadā katrā draudzē svētdienskolotāji piedzīvo prieku, esot pašiem Dieva tuvumā un ievēdot tajā arī bērnus, meklējot un atrodot jaunas kalpošanas iespējas un ceļus uz bērnu sirdīm, kā arī, nesot prieka vēsti tajās vietās, kur draudzes vēl tikai dibināmas. Lai piedzīvojam lielu prieku, jo Pestītājs, kas ir Kristus, tas Kungs, ir dzimis un dzīvs! Tas ir prieks visai pasaulei!

Apkopoja **Estere Roze**, SA vadītāja

Lūdz – Studē – Dari

2014. gada rudenī LBDS Jaunatnes apvienības nozare ir uzsākusi iniciatīvu: *Lūdz – Studē – Dari*. Šīs iniciatīvas mērķis ir apvienot jauniešus, kuri vēlas kopā lūgt, studēt Dieva Vārdu un to praktizēt dzīvē – darīt.

15. novembra sestdienā Jēkabpilī ieradās jaunieši no tuvākajām Latgales un Zemgales pilsētām. Šī bija jau otrā tikšanās kādā no Latvijas reģioniem, kad tuvējo draudžu jaunieši pulcējās vienuviet, lai dažādos veidos mācītos no Bībeles, aizlūgtu viens par otru, iepazītos pie kafijas vai tējas tases, kā arī saņemtu pamudinājumu turpmākajam darbam savās draudzēs un pilsētās.

Katrai komandai dodoties mājup, pārējie klātesošie aizlūdza par tās turpmāko darbu – tas bija īpašs brīdis, kas ļāva piedzīvot – šeit ir cilvēki, kuriem rūp tas, ko mēs darām vietās, kur kalpojam. Diena noslēdzās ar pielūgsmes laiku, kad katrs varējām pārdomāt dienā iemācīto un saņemto, kad, ieklausoties dziedāto dziesmu vārdos, varējām domāt par savu dzīvi, savu vietu draudzē un jauniešu grupā, savu aicinājumu, esot savā skolā vai darbavietā.

Lūdz – Studē – Dari komanda saka lielu paldies Jēkabpils baptistu draudzes mācītājam Jānim Lūsim un viņa sievai Zandai par viesmīlīgo uzņemšanu, paldies Sarmītes tantei par gardo zupu un piedzīvoto sajūtu – esam gaidīti un iedrošināti!

Lūdz – Studē – Dari Jēkabpilī. Foto: Inga Kalnieša

Jaunatnes Apvienības vadītājs Kārlis Kārklīšs, runājot par lūgšanu, šajā un iepriekšējā *Lūdz – Studē – Dari* tikšanās reizē, atgādināja, ka Jēzus mācekļiem un arī mums māca lūgt lūgšanu "Mūsu Tēvs". Tie nav tikai Bībeles panti, kurus nepieciešams iemācīties no galvas un skaitīt kā formulu. Lūgšana ir mūsu saziņa ar Dievu. Gluži kā telefons, kura galvenā funkcija ir palīdzēt cilvēkiem sazināties savā starpā, arī lūgšana paredzēta saziņai starp cilvēkiem un Dievu. Pirms Jēzus māca mācekļiem lūgt "Mūsu Tēvs" lūgšanu, Viņš skaidro kādus principus par lūgšanu, kurus svarīgi atcerēties. Jēzus norāda, ka lūgšanai ir alga. Viņš māca, ka lūgšanas garumam un izteiktajiem vārdiem nav izšķiroša nozīme. Lūgšana nav domāta, lai padarītu mūs "garīgākus" kāda cilvēka acīs. Jēzus saka, lai ejam tur, kur neviens mūs neredz, un lūdzam Dievu slepenībā, un Dievs, kurš redz slepenībā, mums arī atbildēs. To sakot, Jēzus necenšas norādīt, ka mēs nedrīkstam lūgt publiski. Jēzus pats vairākkārt lūdza publiski. Sakot, lai ejam "savā lūgšanu skapi", Jēzus

uzsver, cik svarīga ir mūsu sirds attieksme lūgšanā. Tā ir svarīgāka par vārdu daudzumu vai skaistumu. Jēzus, mācot lūgt, sāk ar vārdiem "Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top Tavs Vārds, lai nāk Tava valstība, Tavs prāts..." Viņš ar to norāda, cik svarīgi ir "papriekšu dzīties pēc Dieva valstības." Viņš norāda, ka, meklējot Dievu lūgšanā, mums vispirms vajadzētu lūgt pēc Viņa gribas. Kā rāda pārējā šīs lūgšanas daļa, tas nenozīmē, ka mēs nevaram izteikt lūgumus vai personiskas vajadzības, bet tomēr mums jānācās "Dieva Valstību" likt pirmajā vietā, jo Dieva griba un tās piepildījums ir tas, kas visam pārējam piešķir nozīmi.

Gatis Jūrmalis, runājot par studēšanu, uzsvēra, cik svarīgi ir studēt Bībeli. Pāvils Romiešiem saka: "Netopiet, šai pasaulei līdzīgi, bet pārvērtieties atjaunodamies savā Garā, lai pareizi saprastu, kas ir Dieva griba: to kas labs, tīkams un pilnīgs". Ātrākais ceļš uz kļūšanu pasaulei līdzīgiem ir apaudzēt savu Bībeli ar putekļiem. 2. Kēniņu grāmatā, sākot no 22. nodaļas, ir stāsts par to, kā kēniņš Josija un viņa rīcība izmainījās, kad Dieva Vārdu "izvilka" no putekļiem ar nopietnu attieksmi, ar vēlmi uzzināt Dieva prātu. Mums ir jāļauj, lai Dieva Vārds mūs atjauno, palīdz stāvēt stipri ticībā uz Jēzu Kristu, lai tas atklāj, kāds ir Dieva prāts, to, kas tīkams, labs un pilnīgs.

Lai kaut ko saprastu daudz pilnīgāk, ir nepieciešams pašiem to izdzīvot. Ja mēs gribam saprast Bībeli, tad ir nepieciešams ticībā darīt to, kas tajā rakstīts. Raimonds Logins atgādināja darīšanas jēgu. Par to, cik bieži mēs darām lietas darīšanas pēc, nepajautājot, KĀPĒC mēs vispār to darām, kāda tam jēga? Reizēm, uzdodot šo jautājumu, mēs atpompamies un saprotam, ka esam apmaldījušies un nesaprotam, kurp doties. Kad cilvēks apmaldās, tad var notikt 2 lietas – tas apstājas un ieraujas sevī un gaida palīdzību no ārpusē vai arī cilvēks sāk skriet. Kā būtu, ja mēs esam apmaldījušies, bet mums ir kompass? Kādas sajūtas tas rada? Drošību? Mieru? Un Dievs to arī vēlas. Viņš vēlas, lai mēs nemaldāties, minot un visu laiku meklējot. Tāpēc Dievs sūta Jēzu Kristu, kurš nāk mūs glābt un kurš rāda mums piemēru. Kristus ir atstājis misiju, piemēru, kas ir kā kompass mūsu dzīvē, un sūtījis Savu Garu. 1. Jāņa 2:6 mēs lasām šādus vārdus: "Kas sakās paliekam Viņā, tam arī pienākas tā dzīvot, kā Viņš ir dzīvojis". Tātad, ja Kristus mājo mūsos, tad mums pienākas dzīvot tā, kā Viņš ir dzīvojis. Kristus atstāj skaidru virzienu saviem sekotājiem, kas rakstīts Jāņa ev. 15:8 "Un mans Tēvs ar to tiks pagodināts, ka jūs nesīsiet daudz augļu un kļūsiet mani mācekļi". Kristus vēlas, lai pagodinām Tēvu, nesot daudz augļu un kļūstot par viņa mācekļiem.

Mācīsimies "Dieva Valstību" likt pirmajā vietā. Ļausim, lai Dieva Vārds atjauno un palīdz stāvēt stipri ticībā uz Jēzu Kristu. Darīsim, skatoties uz Kristu un mācoties no Viņa piemēra, jo tieši tas ir visnepieciešamākais šai pasaulei – Kristus.

Informāciju sagatavoja:

Dace Šūpule, Beāte Liekna, Lūdz – Studē – Dari komanda.

Papildus informāciju meklē:

<http://ludzstudedari.lv>

<https://www.facebook.com/jaunatnesapvieniba>

Vai raksti: jaunatnes.apvieniba@lbds.lv

Pateicības Vakariņas un BPI 5. izlaiduma svinības

Ziemīgā 2. decembra vakarā kultūras nama "Ziemeļblāzma" logos mirdzēja skaistu krāsu gaismas, kas vilinoši aicināja, liekot nojaust, ka paredzēts kaut kas ļoti īpašs. Dzestrā vēja nesaudzēti, ļaudis no dažādām Latvijas vietām pulcējās uz Pateicības Vakariņām un BPI piekto izlaidumu.

Katrs viesis tika sagaidīts ar patiesu smaidu, karstu dzērienu un sirsnīgu piparkūku, kas lika justies īpaši gaidītiem.

Pateicības Vakariņas – ikvienam klātesošajam tie varēja būt kā svētki, kuros pateikties par pašaizliedzīgu kalpošanu, garīgu atbalstu, zināšanu gūšanu vai finansiālu atbalstu. Svētki, kuros kopīgi priecāties un pateikties Dievam par Viņa labo nodomu un darbu pie cilvēkiem. Pateikties, ka mēs varam piedalīties Viņa darbā.

Iedrošinoša bija bīskapa Pētera Sproģa uzruna, kurā viņš aicināja atskatīties laikā, kad 18. gs. pēc Lielā Ziemeļu kara Latvijā divas trešdaļas iedzīvotāju bija gājuši bojā – krituši karā, miruši no slimībām un

BPI direktora un LBDS bīskapa Pētera Sproģa uzruna

mēra, daudzi paguruši un bezcerībā, un saskatīt paralēles ar Latvijas laiku šobrīd, kad cilvēki paši dodas prom no valsts, dažādu apsvērumu vadīti. Toreiz, it kā bezcerīgajā situācijā, savu kalpošanas darbu Vidzemē uzsāka hernhūtiešu kustība, kas Latvijā aizsāka un attīstīja vienkāršo ļaužu izglītošanu, kā arī mācīja kristīgās vērtības, vēlāk izraugot vadītājus no pašu vidus. Viņi palīdzēja latviešiem izkļūt no depresijas, dzeršanas un bezcerības, aizsāka Dziesmu svētku tradīciju un nostiprināja apziņu par Latvijas valstiskumu. Cik gan bezcerīgs tajā laikā varēja likties kalpošanas darbs pie

cilvēkiem, ņemot vērā toreizējās varas sarežģīto kontekstu. Tomēr atradās vīri, kuri atsaucās Dieva aicinājumam un ieguldīja savu dzīvi citu cilvēku dzīvēs.

Vakara īpašie viesi – solists Ingus Pētersons un koncertmeistars, prof. Ventis Zilberts

Kāda būtu Latvija tagad, ja toreiz viņi nebūtu to darījuši...? Arī mēs šajā mainīgajā laikā bieži sakām: "cilvēki aizbrauc..., vai ir vērts uzsākt..., mēs esam tik maz..., bezcerība." Vai varam teikt, ka esam bezcerīgākā situācijā kā mūsu tautieši tajā laikā? Aizsākot kādu darbu vai kalpošanu, sākotnēji tas var likties bezcerīgs. Tomēr mērķtiecīgi un neatlaidīgi ejot uz priekšu, paklausot Dieva aicinājumam, darītais savā laikā nesīs augļus.

Tas ir līdzīgi kā ar bitēm, ko P. Sproģis minēja kā personiski piedzīvotu piemēru. Kad iecerētais process ar biškopību neiet, kā plānots, un ieguldījums ir lielāks par ieguvumu, kad esi uz padošanās robežas un, šķiet, nekas no iecerētā nesanāks, tad liels ir gandarījums, ja esi izturējis līdz galam un rudenī var ievākt pilnas medus kāres.

Kā piemēru P. Sproģis minēja arī Nehemiju laikā, kad Izraēla tauta bija atgriezies no trimdas, un Jeruzālemes aizsargmūris bija sagrauts, kas tajā laikā bija pilsētas drošības garants. Ir labi, ka atrodas tādi

vīri un vadītāji kā Nehemija, kuri, ieraugot vajadzību, ļauj savai sirdij iekarsties, meklē un sadzird Dieva balsi un paklausa tai, pat ja ar prātu darbs šķiet nepaveicams.

Prieks, ka arī šajā laikā ir cilvēki, no kuriem mēs varam mācīties pilnīgu nodošanos dzīvajam Dievam un Viņa aicinājumam. Vīri, kuriem nav jācenšas atdarināt Kristu, bet kuru sirds un dzīve ir piepildīta ar Viņa klātbūtni. Viens no tādiem vīriem, kuram

Mācītāja Aivara Šķubura uzruna

bīskaps Pēteris Sproģis izteica pateicību par Mūža ieguldījumu, ir mācītājs Aivars Šķuburs. Viņš kalpojis Jūrmalciena, Smiltenes, Nāriņciema un Talsu draudzēs, skolā pasniedzis kristīgo mācību, bijis LBDS padomes loceklis un Svētdienskolas apvienības priekšnieks. Bijis Talsu pilsētas Domes deputāts un aktīvs sabiedrīks

BPI 5. izlaiduma absolventi kopā ar BPI direktoru, LBDS bīskapu Pēteri Sproģi un bīskapa vietnieku Kasparu Šternu

darbinieks, sporta entuziasts. Kā intervijā atzīst kādi jaunieši un draudzes locekļi: "Aivars Šķuburs vispirms cilvēkā cenšas saskatīt labo, nekritizējot un netiesājot. Viņš lieliski māk atrast kopīgu valodu ar dažāda gada gājuma cilvēkiem, īpaši jauniešiem."

Pēteris Sproģis uzsvēra, cik svarīgs dzīvē ir "atpēriena punkts", lai, virzoties uz mērķi, uzveiktu dažādus šķēršļus un nenobītos no izaicinājumiem! Katram cilvēkam tas var būt atšķirīgs. Daudziem par "atpēriena punktu" ir kalpojis Baltijas Pastorālās institūts, kas dod iespēju gūt zināšanas, prasmes un rakstura nostiprināšanu, studējot BPI Pastorālās kalpošanas programmā, kā arī Timoteja skolā, Muzikālo vadītāju skolā, piedaloties BPI *DRAFTS* nometnēs un M4 apmācībā.

Šogad BPI absolvēja desmit vīri, kas atsaukušies aicinājumam kalpot par sludinātājiem, draudžu dibinātājiem vai cita garīgā darba vadītājiem. BPI 5. izlaiduma absolventi ir: Andris Jansons, Andris Reigass, Artis Lejiņš, Juris Krūmiņš, Kaspars Maķevics, Kārlis Kārklīšs, Mārtiņš Zabarovskis, Nauris Graudiņš, Rihards Rudzis un Tomass Šulcs.

Savas liecības par to, cik liels ir bijis katra "atpēriena punkts" BPI un, kā kalpošana izvērtusies tālāk, līdzdalīja 2012. gada absolvents Mārtiņš Anševics, tagad Limbažu draudzes sludinātājs, šī gada absolvents Kārlis Kārklīšs – jaunais Semināra draudzes sludinātājs, 1. kursa students Lūkass Balodis no Valmieras draudzes un Ropažu jaunveidojamās draudzes sludinātājs Ilvars Ieviņš ar sievu Ketrinu Ieviņu.

Sirsnīgas un personiskas bija absolventu pateicības saviem pasniedzējiem un ikvienam BPI komandā, kurš piedalījās mācību procesa organizēšanā, veltot laiku, zināšanas, pieredzi un patiesu sirds degsmi un nodošanos.

Visa vakara garumā muzikālu baudījumu dvēselei sniedza īpašie viesi: operdziedātājs Ingus Pētersons un koncertmeistars, profesors Ventis Zilberts.

Paldies par svētkiem, kur, baudot izsmalcinātas vakariņas, varējām satikties, lai atskatītos uz paveikto, viens otru iedrošinātu, iepazītos un būtu sadraudzībā.

Mēs katrs varam pievienoties Dieva darbam gan ar lūgšanām, gan iedrošinošu vārdu, gan zināšanām un pieredzi. Šajā vakarā bija iespēja kalpot ar finansiālu atbalstu, ziedojot nākamajam BPI mācību gadam – studentu stipendijām, BPI *DRAFTS* nometnēm, studentu kopmītnu izveidei.

Pēc Pateicības Vakariņām, dodoties mājās, es domāju, kas manai sirdij liek justies tik silti, kaut arī pūš dzestrs vējš? Es atskārtu, ka par visu vairāk mani stiprināja apziņa – mēs esam ģimene. Ģimene, kur esi gaidīts, mīlēts, atbalstīts un arī izaicināts. Tik daudz māsu un brāļu, ar kuriem kopā skatīties vienā virzienā, ticības cīņas biedri, kuru atbalsts dažkārt ir izšķirošs, lai ietu un nepagurtu, ietu līdz galam mums uzticētajā kalpošanas ceļā. Lai izdodas mums sargāt un mīlestībā lolot dāvanu, ko Dievs mums ir devis – ģimēni – draudzi Kristū.

Ketrina Ieviņa

Ropažu jaundibināmā draudze

Foto: Anna Roze

BPI 5. izlaiduma absolventi

Šī gada Pateicības Vakariņu dalībnieki kopā ziedojuši un ticībā Dievam apsolījuši **EUR 40 397**. No šīs summas EUR 7 622 ziedoti skaidrā naudā un EUR 32 775 kā solījumi 2015. gadam.

Ziedotie un apsolītie līdzekļi ļaus mums 2015. gadā nodrošināt stipendijas BPI studentiem, kā arī rīkot BPI *DRAFTS* nometnes, un arī daļu finansējuma varēsīm uzkrāt kopmītnu telpu izbūvei.

Mēs ceram, ka šis vakars sagādāja prieku, ļāva labāk iepazīt BPI darbu un stiprināja Jūsu vēlēšanos iesaistīties tajā. Ja vēlaties noskatīties vakara gaitā demonstrēto video un pasākuma fotogrāfijas, lūdzu, skatieties: www.lbds.lv.

Sagatavoja **Žanna Drūnese**
LBDS izpilddirektore

Draudzes vērtē SĀC kalpošanu

Stratēģiskās attīstības centra SĀC mērķis ir palīdzēt draudzēm definēt realitāti, noteikt tās stiprās un vājās puses, kā arī sniegt ieteikumus, kas varētu palīdzēt draudzēm mērķtiecīgāk izmantot savus resursus. Izvērtējuma rezultāti paši par sevi pārmaiņas nerada. Pārmaiņas rada lēmumi, kas uz tiem balstoties, tiek pieņemti.

SĀC ir palīdzējis paskatīties uz sevi no malas astoņām draudzēm un vienai organizācijai. Mentoringa atbalsts sniegts jau trim draudzēm, kas vēlējušās īstenot SĀC ieteikumus. Pašreiz uzsākts mentoringa darbs vēl divās draudzēs.

Mācītāju un draudžu priekšnieku pieredze par izvērtējuma un mentoringa procesu savā draudzē:

Priekules baptistu draudzes sludinātājs Mārcis Ziverts:

Nāku no biznesa pasaules, tirdzniecībā nostrādāju desmit gadus, un darba vietā veicām izvērtēšanu, pēc kuras ievērojami uzlabojās pārdošanas rezultāti. Tāpēc, tikko kā

dzirdēju par iespēju veikt draudzes izvērtēšanu, zināju, ka gribēšu to darīt. Protams, man bija bažas, ka atklāsim, cik slikti patiesībā ir, ka izrādīsies – cilvēkiem nepatīk mani sprediķi, ka viņus neapmierina veids, kādā vadu dievkalpojumu.

Iespējams, draudze vēl nejut izvērtēšanas augļus, bet komandai, kas strādā ar draudzi, tā bija ļoti svarīga. Izvērtēšanas laikā atklājām, ka nezinām, kāpēc rīkojam pasākumus gan draudzē, gan ārpus tās, ko Kristus domā par mūsu aktivitātēm. Bet es vēlos zināt, kāpēc kaut ko daru, kāds ir mērķis. Tagad, pirms rīkojam pasākumu, atbildam uz pamatjautājumiem: kāpēc rīkojam pasākumu, ko sagaidām no tā, kā tas saskan ar draudzes viziju, misiju, kā tas saskan ar Jēzus pavēli darīt par mācekļiem.

Tāpat komandā izrunājām, kādi ir katra pienākumi, cilvēki apzinājās savas dāvanas, atklājām, cik daudz mums ir dots. Pirms tam nebijām par to runājuši. Piemēram, man draudze ir viss novads, esmu vairāk misionārs, iesaistos skolas darbā, pašvaldībā un tā ir mana dāvana, nevis veikt administratīvo darbu vai organizēt dievkalpojumu. Ir citi draudzes locekļi, kuri daudz labāk var risināt šos jautājumus. Nevaru apgalvot, ka visi komandā satvēra izvērtēšanas rezultātus, bet visam ir savs laiks. Taisnību sakot, mēs ļoti slikti pildījām savus mājas darbus, principā, nepildījām tos, un ar SĀC ieteikumu ieviešanu atpaliekam par pusgadu. Kad SĀC pārstāvji ieteica, "jums jādara tā!", uzreiz jau nemainījāmies. Bet tagad varu apgalvot, ka viņu teiktais iedrošinājums ir nācis par labu,

tas tikai noticis ar pusgada kavēšanos. Piemēram, šobrīd nozaru vadītāji regulāri nāk kopā. Iesaistoties draudzes dibināšanā, mēs meklējam cilvēkus un mācāmiešus atklāt viņu stiprās puses, Gara dāvanas, plānojam budžetu utt.

Āgenskalna baptistu draudzes mācītājs Edgars Mažis:

Izvērtēšanas procesu draudzē iesākām jau vismaz pusotru gadu pirms SĀC izvērtēšanas. Sapratām, ka ir svarīgi uzzināt, kāds ir mūsu draudzes garīgais stāvoklis un vēlējamies

redzēt objektīvu skatījumu uz draudzi no malas.

Procesa laikā ieraudzījām gan savas draudzes plusus, gan minusus. Piemēram, kalpošanu vadītāji bija pārstrādājušies, sapratām, ka nepieciešams pārdalīt atbildību un svarīgi organizēt regulāras tikšanās ar kalpošanas vadītājiem. Tāpat arī uzsākām dievkalpojumu tēmas sasaistīt ar draudzes mērķiem, un šī gada laikā visi mērķi būs izrunāti.

Ev. lut. Jēzus draudzes priekšnieks Māris Pētersons:

Draudzē daudzi no mums apmeklēja dažādus seminārus, konferences, piemēram, GLS, tāpēc cilvēki aktīvi meklēja veidus, kā padarīt draudzes darbu efektīvāku, kā

uzrunāt cilvēkus, kā kalpot viņiem labāk. Semināros bieži runā par to, ka nepieciešams paskatīties no malas, un, kad nāca šāds piedāvājums izvērtēt mūsu draudzi, padome tam ātri piekrita. Mūsu draudze ir liela, bet locekļu skaits patiesībā nepieaug, drīzāk samazinās. Tādēļ ir nepieciešamība meklēt ko jaunu, izvērtēt esošo un būt gataviem mainīties. Nebija baiļu, ka kāds pateiks, ka darām kaut ko nepareizi, jo nekļūdās tikai tas, kurš neko nedara.

Uzskatu, ka izvērtēšanas process nebija sarežģīts un tam noteikti bija jēga. Galvenie etapi bija draudzes locekļu anketēšana, pārrunas grupās, izvērtējuma prezentācija un diskusija. SĀC pārstāvji izteica vairākus ieteikumus, par kuriem paši jau bijām domājuši. Piemēram, par lēmumu pieņemšanas procesu, jo mums ir samērā liela draudzes padome, tāpat arī par nozaru vadītāju noslodzi. Nav tā, ka izvērtēšana būtu kaut ko radikāli mainījusi, drīzāk, tās rezultātā ieraudzījām kādas lietas detalizētāk un jautājumus, par kuriem vairāk jādomā.

Mēs bijām pirmā luterāņu draudze, ko izvērtēja SĀC. Domāju, ka nav tik būtisku atšķirību starp luterāņu un baptistu draudzēm, tomēr kādās niansēs tās izpaužas un dažiem cilvēkiem tās varētu būt svarīgas. Katrā ziņā vērtēju pozitīvi, ka veidojas organizācija, kas sniedz šādus pakalpojumus draudzēm. Ja izvērtēšanu piedāvātu mūsu Baznīcas vadība, domāju, ka draudzes daudz vairāk baidītos no šī procesa, jo negribētu, ka vadība ierauga kādas problēmas. Taču šajā gadījumā konsultējošā organizācija ir pilnīgi neitrāla, un izvērtēšanas rezultāti paliek tikai draudzei.

Mateja draudzes priekšnieks Hardijs Rozenfelds:

No vairākām draudzēm bijām dzirdējuši par iespēju veikt izvērtēšanu. Dažās tā jau bija notikusi, piemēram, Āgenskalna baptistu draudze pozitīvi atsaucās par izvērtēšanu. Likās, ka arī Matejam vajadzētu konkrētāku virzību uz priekšu. Uz izvērtēšanu skatījāmies pozitīvi, paļaujoties uz SĀC komandu un bagātīgo ārzemju pieredzi.

Mums bija gandrīz 300 aizpildītas anketas (pašreiz Matejā kopā esam aptuveni 400-450 dievkalpojuma apmeklētāju svētdienās), kas, mūsuprāt, bija ļoti liela atsauce no draudzes puses. Rezultātā SĀC komanda, izvērtējot gan anketās rakstīto, gan dažāda veida intervijās sacīto, sniedza draudzei vērtējumu par norisēm draudzē, kas ir pozitīvas, kā arī par tām, kur būtu nepieciešams uzmanīgs pilnveidošanas darbs. SĀC ieteikumi dažādu lietu pilnveidošanā ir apspriesti draudzes padomē un arī akceptēti tālākai realizācijai.

Ir izveidota darba grupa, kas strādā ar SĀC ieteikumiem. Esam definējuši Mateja draudzes virsmērķi, katra mēneša otrajā svētdienā draudzes vadība ziņo par paveikto un aktuālo. Esam pārrunājuši ko un kā varētu darīt, lai draudze vairāk uzrunātu jaunus cilvēkus, un ko darīt mazliet citādāk, lai cilvēki draudzē justos gaidīti un pieņemti. Cenšamies padarīt dievkalpojumus nedaudz "dzīvākus", aktivizēt draudzes apmeklētāju sapazīšanos un sadraudzību.

Jāatzīmē, ka laikā pēc tam, kad bija notikusi draudzes darbības izvērtēšana un uzsākti SĀC ieteikto uzlabojumu procesi, no pienākumu pildīšanas atkāpās Mateja draudzes vecākais mācītājs. Uz šādu soli netika mudinājusi vai ieteikusi SĀC komanda. Šis draudzei sāpīgais process tika apspriests un izvērtēts tikai un vienīgi ar draudzes vadību, bez SĀC līdzdalības.

Grobiņas draudzes padomes priekšsēdētājs Oskars Špickofs:

Piedāvājums no SĀC izvērtēt mūsu draudzi nāca brīdī, kad draudzē notika dažādas aktivitātes, bet bieži tās bija neplānotas vai

steigā īstenotas, par kurām daļa vadītāju un draudzes locekļu pat nezināja. Katra nozare vairāk darbojās pati par sevi, un šādā situācijā ļoti pietrūka savstarpēja uzticēšanās un vienprātība vadītāju starpā par to, kā lietas ir nepieciešams darīt draudzē. Daļa vadītāju kārtējo sapulci uztvēra kā „zobu sāpes”, jo bija jau prognozējams, ka runāsim 2 līdz 3 stundas, bet konkrētus lēmumus tā arī nepieņemsim. Lielākā daļa vadītāju saprata, ka kaut kas būtu jāmaina, bet nevarējām pateikt, kas tieši. Tāpēc piekritām būt SĀC izmēģinājuma “trusiši”. Bija, protams, bailes, jo atradāmies apstākļos, kad bija sajūta: „Kas mums te vispār notiek?”. Bija bažas, ka ieraudzīsim, cik patiesībā tālu esam no mērķtiecīgas draudzes, cik slikti viss ir. Arī mācītājam bija sava veida bažas par šo izvērtēšanas procesu, jo viņš ir draudzes vadītājs. Bet katrs vadītājs ir līdzatbildīgs par to, kas un kā notiek draudzē. Mācītājs visu nevar izdarīt viens.

Taču izvērtēšanas process bija pārsteidzoši profesionāls gan no praktiskās padomdošanas, gan arī no garīgās vadības puses. Draudzes vadītāji tika fokusēti uz to, ko par vadību saka Bībele. Draudze kā

vienota Kristus miesa un kā mēs, vadītāji, to vadām. Nenoliedzami tas prasīja mobilizēšanos no visiem draudzes vadītājiem, apņemšanos sadarboties gan ar SĀC, gan savā starpā. Ja ir vienpusēja komunikācija tikai no SĀC puses un draudzes vadītāji nav atsaucīgi, tad izvērtēšanas procesam nav jēgas.

Man izvērtēšanas process bija laba skola ne tikai kā draudzes vadītājam, bet arī personīgi. Izvērtēšana bija liela svētība. Pirmkārt, izvērtēšanas procesā notika izlīgšana starp draudzes nozaru vadītājiem, tika atjaunota savstarpējā uzticība un cieņa. Tā uzplēsa vecos augoņus, un mēs piedzīvojām dziedināšanu. SĀC bija kā trešais elements. Līdzīgi kā laulībā, kad iestājas krīze, paši vairs nevar tikt galā ar savām attiecībām, ir nepieciešams konsultants, kāds no malas.

Otrkārt, izpratām viens otra personības tipus, sapratām, kāpēc rīkojamies, reaģējam tā un ne citādāk. Atklājām katrs savas stiprās un vājās puses, un tas palīdzēja saprast, kāpēc esam tā rīkojušies pagātnē.

Treškārt, sākām regulāri tikties kā vadītāji. Tagad nozaru vadītāju tikšanās notiek reizi mēnesī.

Ceturtkārt, mums tagad ir draudzes darbības gada plāns, kuru visi vadītāji salikām kopā, lai zinātu, kas un kad notiek, kurš ir atbildīgs par konkrēto aktivitāti, kur nepieciešama kāda palīdzība, lai aktivitātes nepārklātos utt.

Piektkārt, mācītājs izvirzīja savas kalpošanas mērķus, kurus viņš sadarbībā ar citiem draudzes locekļiem izlūdza, jo mērķiem ir

svarīgi būt saskaņā ar Dieva gribu. SĀC centrs mūs mudināja izvērtēt, vai mūsu aktivitātes un plāni iet kontekstā ar Jēzus pavēli – iet un darīt par mācekļiem.

Saistībā ar izvērtēšanas procesu cilvēki draudzēs jūt bažas, ka tas tiek veikts ar biznesa piegājienu un ka rezultāti var tikt pagriezti pret kādu no vadītājiem. Protams, draudzes garīgā vadība ir prioritāte, bet tas nav iespējams bez organizatoriskā atbalsta. Ja kāds man saka, ka darba organizēšana nav garīga, tad kā Nehemija varēja atjaunot mūri? Viņš saņēma vīziju no Dieva, ka Izraēla tauta ir izklīdināta, ka viņam jāuzceļ mūris, lai apvienotu tautu, viss pārējais sastāvēja no organizatoriskiem jautājumiem un lūgšanām. Ja draudzes vadītāji var atbildēt uz zemāk minētajiem jautājumiem ar „jā”, tad viņiem izvērtēšana nav nepieciešama, bet, ja kaut uz vienu jautājumu nevar atbildēt apstiprinoši, tad tomēr būtu svarīgi apsvērt izvērtēšanas nepieciešamību:

1) Vai draudzes vadītāju starpā ir vienprātība par to, kurš par ko konkrēti ir atbildīgs un kādus pienākumus veic?

2) Vai draudzei ir zināms konkrēts rīcības plāns vismaz turpmākajiem 3-6 mēnešiem, lai īstenotu Jēzus Kristus pavēli?

3) Vai zināt, cik daudz un kādus resursus Dievs ir devis draudzei, kurus ir jālieto šī plāna īstenošanai?

Draudzes vadītājus uzklaušija un materiālu sagatavoja **Evija Mileiko** Rīgas Āgenskalna baptistu draudze

Mežciema Internacionālā baptistu draudze

Jēzus sacīja saviem mācekļiem: “Jūs būsiet mani liecinieki Jeruzalēmē, Jūdējā, Samarijā un visā pasaulē.” Ar to Jēzus vēlas pateikt, ka Evaņģēlija vēsts neapstājās vienā vietā, bet tā sniedzas pāri robežām, kultūrām un tautībām. Lai arī ikdienā mēs to tik bieži nepamanām, taču arī Latvijā ir cilvēki, kas nesen, dažādu iemeslu dēļ, ir ieceļojuši no citām valstīm uz dzīvi šeit. Tādēļ ir prieks, ka Malkoms un Ruta Fērti (baptistu misionāri no Anglijas) ir saņēmuši aicinājumu no Dieva sākt dibināt draudzi ar mērķi aizsniegt Latvijā dzīvojošos ārzemniekus.

KĀ VISS SĀKĀS?

2010. gada decembrī svētdienas rītos mēs sākām tikties mūsu dzīvoklī. Komandā bijām četri cilvēki un ar bailēm un aizrautību plānojām dibināt draudzi Mežciemā. Mums bija jautājums, kāds ir Dieva plāns, bet nekad nebūtu varējuši iztēloties to, kas notika.

Mums pievienojās vairāki kristieši, bet nozīmīgākais pavērsiens notika 2011. gada jūlijā. Kāds draugs – kristietis no citas draudzes, lūdza palīdzību vasaras mēnešos mācīt latviešu valodu bēgļu patversmē. Kad pirmo reizi devāmies uz patversmi, atceros, ka pie sevis nodomāju: “*Varbūt tur sastapsim kādu kristieti, kuram vajadzīga sadraudzība.*”

Todien mēs satikām mācītāju no Kongo Demokrātiskās Republikas, kurš pastāstīja, ka viņam nav draudzes. Protams, mēs aicinājām viņu pievienoties mums, un viņš regulāri sāka apmeklēt dievkalpojumus, līdzī vedot citus bēgļus. Kopš tā laika daudzi bēgļi ir apmeklējuši mūsu dievkalpojumus no dažādām Āfrikas un Tuvo Austrumu zemēm. Bija acīmredzams, ka esam kļuvuši par patiesi starptautisku draudzi!

PAŠREIZĒJĀ SITUĀCIJA

Mums pievienojās vēl citi angļiski runājoši cilvēki un dzīvoklī vairs nepietika vietas. Draudze sāka pulcēties biroja ēkā, kur katru svētdienu sanāk 35-40 pieaugušie. Šī grupa ir ļoti dažāda – draudzi apmeklē cilvēki no 12 dažādām valstīm. Dievkalpojumi notiek angļu valodā ar tulkojumu ķīniešu, arābu, krievu un latviešu valodās, ja tas ir nepieciešams. Pēdējā laikā mums ir pievienojušies vairāki ķīnieši. Lūdzam, lai Dievs dod mums iespēju nest Evaņģēliju ķīniešu kopienai Latvijā, un esam priecīgi, ka Viņš ir atbildējis uz šo lūgšanu.

NĀKOTNE

Domājot par nākotni, vēl ļoti daudz jāpaveic. Mums ir formāli jāreģistrējas kā draudzei. Vajadzīgas plašākas telpas, vēlams, tuvāk Rīgas centram. Vēlamies nest Evaņģēliju

daudzajiem ārzemniekiem Latvijā, kuri vēl nav dzirdējuši labo Vēsti.

Lūdziet par mums! Slavējiet Dievu par to, ko Viņš ir darījis pēdējo četru gadu laikā – tas tiešām ir apbrīnojami! Lūdziet, lai mēs turpinātu nest Evaņģēlija vēsti daudzajiem cilvēkiem no visas pasaules, kuri tagad dzīvo Rīgā. Visvairāk lūdziet par to, lai Dievs paplašinātu savu valstību Latvijā un lai cilvēki no visām tautām, ciltīm un valodām godātu Viņa vārdu.

Ja pazīstat ārzemniekus, kuri dzīvo Rīgā un vēlas atrast draudzi angļu valodā, norādiet uz mūsu FB lapu:

www.facebook.com/MezciemsChurchRiga

Paldies!

Malkolms un Ruta Fērti

+371 29887894

Sirdstirdziņš Āgenskalnā

Jau daudzu gadu garumā Rīgas Āgenskalna baptistu draudzē Adventa laika sākumā norisinās labdarības pasākums jeb *Sirdstirdziņš*. Tas ir pasākums, kur mazāk svarīgs ir iegādāto lietu daudzums vai krāšņums, bet kopīgi tiek domāts par to, kā izlietotā naudiņa nonāks kādu līdzcilvēku atbalstam un iepriecināšanai. Šoreiz *Sirdstirdziņa* vadmotīvs bija – no sirds uz sirdi, un tā mērķis – iegūtos līdzekļus izmantot Āgenskalna apkaimes daudzbērnu ģimeņu atbalstam un svētdienskolas darbam.

Sirdstirdziņš savu nosaukumu ieguva pirms trim gadiem, bet vēl labu laiku iepriekš un joprojām pasākuma aktivitātes ir gana tradicionālas: notiek tirgošanās, izsole, dāvaniņu izloze, koncerts, darbojas kafejnīca. *Sirdstirdziņa* organizatore jau vairākus gadus ir Sandra Žogota. Viņa saka: “Lai gan aktivitātes gadu no gada nemainās, tomēr katru reizi ir cita noskaņa. Agrāk nebija radošās darbnīcas, tagad tās darbojas jau trešo gadu. Tirdziņā ar katru gadu vairāk akcentu liekam uz pašdarinātām lietām un izstrādājumiem. Šogad jaunums bija iespēja iegādāties cukurvati, bet kafejnīcā par muzikālo noformējumu rūpējās Lība Ēce-Kalniņa.”

Tirdziņā varēja iegādāties dažādus adījumus, apsveikumu kartiņas, Adventa vainagus, krāsainas skaistumlietas gan meitenēm, gan puīšiem, grauzamriņķus mazuļiem, svētdienskolas skolotāju darinātas lietišas, dažādus kārumus, tostarp, glazētus ābolus, ievārijumus un marinējumus, kā arī mācītājmājā ceptus cepumus. Izsoles galvenā balva bija draudzes priekšnieka gatavotā *lazanja*, bet tika izsolīti arī citi, ne mazāk vērtīgi bezmaksas piedāvājumi – bungu spēles un vokālās nodarbības, konsultācijas par karjeras jautājumiem un dārzā veicamajiem darbiem. Radošajās darbnīcās mazi un lieli varēja pagatavot kartiņas, svētku lukturišus, glazēt piparkūkas, kā arī piepildīt kurpju kasti akcijā “Zvaigzne austrumos”.

Pasākuma noslēgumā, kā ierasts, notika koncerts, un šoreiz mūs priecēja Kristīnes Klētnieces-Sikas ģimenes un draugu koncerts.

Pasākuma laikā ieguvām 1215 eiro, kas tiks likti lietā, lai: sagādātu svētku dāvanas Āgenskalna apkaimes daudzbērnu ģimenēm, aicinātu viņus uz kopīgu pasākumu janvārī, palīdzētu draudzes daudzbērnu ģimenēm sadzīvisku jautājumu risināšanā, sagādātu mācību materiālus svētdienskolas mazākajai klasītei.

Sandra Žogota atzīst: “Tirdziņa “rezultāts” liecina, ka cilvēki ir gatavi palīdzēt un iesaistīties, ziedojot laiku, prasmes un līdzekļus.” Tāpat viņa atklāj arī kādas nākotnes ieceres: “Ceru, ka varēsim uzsākt tradīciju, ka draudzes locekļi pirms Adventa nāk kopā pa grupiņām un kāda lietpratēja vadībā gatavo lietas, ko vēlāk pārdot tirdziņā. Tas būtu jauks process!”

Sagatavoja **Arta Platace**

Rīgas Āgenskalna draudze

Foto: Kārlis Gūts

Semināra draudzes gadasvētki

Agate un Pēteris Ozoliņi, pie klavierēm prof. Tāivaldis Deksnis

2014. gada 1. Adventē, 30. novembrī, Semināra draudzes dievkalpojumā pateicāmies Dievam par 22 gadiem kopš draudzes atjaunošanas un 92 gadiem kopš draudzes dibināšanas. Dievkalpojumu vadīja draudzes mācītājs, bīskapa vietnieks Edgars Godiņš un draudzes jaunais sludinātājs Kārlis Kārklīņš.

Svētkos atcerējāmies arī LBDS Savienības nama 80 gadus. Par tiem ieskatu sniedza draudzes sekretārs Alvilis Sausiņš. Savienības nams atklāts 1934. gada 4. novembrī, uzcelts par Latvijas baptistu ziedojumiem pēc Semināra draudzes mācītāja un Garīgā semināra direktora Jāņa Aleksandra Freija (1863-1950) iniciatīvas. Nama būves praktiskos darbus vadīja Semināra draudzes saimnieks Pēteris Kļaviņš (1858-1935). 1940. gadā padomju okupācijas vara namu atņēma, 1941. gadā, vācu okupācijas laikā, to daļēji izdevās atgūt, bet 1945. gadā tas atkal tika atņemts un atdots Jaunatnes teātra rīcībā. Tikai atjaunojoties Latvijas neatkarībai,

1992. gadā nams tika atdots tā likumīgajiem īpašniekiem.

1992. gada 7. novembrī namā pēc ilgiem gadiem atkal notika pateicības dievkalpojums, bet 1. Adventē, 29. novembrī, tika atjaunota Semināra draudze garīdznieku Ilmāra Hirša un Edgara Godiņa vadībā. Paša nama atjaunošanā tā tagadējā izskatā lielākās pūles ieguldījis Edgars Godiņš.

Svētkos viesis bija Līgatnes draudzes mācītājs Mārtiņš Rijnieks, kurš svētrunā aicināja, lai esam kā Kristus vēstule, kurā apkārtējie var izlasīt vērtīgu saturu, ne tikai ieraudzīt skaistu noformējumu.

Ar uzrunājošu klasisko mūziku svētkos skaistus darīja čellisti Agate un Pēteris Ozoliņi no Vīlandes draudzes prof. Tāivalža Dekšņa klavieru pavadījumā. T. Deksnis izpildīja arī ērģeļu solo.

Draudze sveica savu mācītāju E. Godiņu 20 gadu ordinācijas jubilejā. Edgars Godiņš un Ilmārs Hiršs tika ordinēti par mācītājiem Semināra draudzes 2. (72.) gadasvētkos 1994. gada 27. novembrī, arī 1. Adventē.

Alvilis Sausiņš

Rīgas Semināra draudzes sekretārs

Informācija draudzēm

LBDS ir jāapkopo ziņas no draudzēm par 2014. gadu un tās jāiesniedz LR Tieslietu ministrijas Nozaru politikas departamenta Sabiedrisko attiecību un reliģisko lietu nodaļai līdz 2015. gada 1. martam. Lūdzam ziņas par 2014. gadu iesniegt **līdz 2015. gada 15. janvārim**. Draudžu informācija ir jāiesniedz anketu veidā un jāieraksta atbilstošā veidlapā. Anketas forma “Draudžu ziņas par 2014. gadu” tiks nosūtīta elektroniski vai pa pastu ar Baptistu Vēstneša janvāra numuru un būs pieejama elektroniski www.lbds.lv. Anketu lūdzam aizpildīt saprotami, pārbaudīt tajā iekļautās ziņas, lai tās būtu aktuālas, un parakstītu nosūtīt pa pastu uz Savienības namu un arī elektroniski uz LBDS kancelejas e-pastu: kanceleja@lbds.lv.

Lūdzam iesniegt ziņas laicīgi, jo jārēķinās, ka anketas vēl ir jāizskata un vajadzīgie dati jāapkopo, kā arī, ja būs kādas neskaidrības, tās varētu tikt precizētas, sazinoties ar draudzi. No iesniegtās informācijas veidosim arī draudžu informācijas kalendāru, kurā būs uzrādīta draudžu un garīdznieku kontaktinformācija, kā arī LBDS nozaru dati. Lūdzam arī aizpildīt sadaļu “Draudzes plānotie notikumi 2015. gada garumā”, lai varētu veidot kopīgo notikumu kalendāru, kur plānotie notikumi 2015. gada garumā tiks izvietoti LBDS mājas lapā un publicēti BV notikumu un aizlūgšanu kalendārā.

Žanna Drūnese

LBDS izpilddirektore

Vakars sievietēm Mateja draudzē

2014. gada 1. decembrī Rīgas Mateja baptistu draudzē jau 5. gadu pēc kārtas notika vakars sievietēm **Ziemassvētku tuvojas**, kas šogad pulcināja aptuveni 170 dalībnieces, sievietes no kristīgām draudzēm un viņu draudzenes, kuras ir ceļā pie Dieva.

Vakara iesākumā darbojās tirdziņš un 3 radošās darbnīcas. Tur sievietes varēja iegādāties svētku dāvanas sev un tuvākajiem pie 23 pašgatavotu lietu tirgotājiem no Mateja un citām draudzēm. Bija iespēja atbalstīt Ģimeņu atbalsta fondu *Ora* un iegādāties lietas, ko darinājuši cilvēki ar kustību traucējumiem. Radošās darbnīcas bija jauka vieta, kur atpūsties, parunāt, iegūt jaunas prasmes un pagatavot dāvaniņu sev vai kādam mīļam cilvēkam. Rotu darbnīcā īpašā tehnikā varēja pagatavot rokassprādzi vai kaklarotu. Dāvanu saiņošanas darbnīcā bija iespēja pagatavot kastītes vai dāvanu tūtas, kurās iesaiņot iegādātās dāvanas vai pašdarinātās rotas. Kafijas stūrītī bija iespēja nogaršot tikko svaigi maltu pupiņu

kafiju no Kenijas, Brazīlijas un Kolumbijas. Kafija tika pagatavota profesionāļa vadībā. Pāris minūšu laikā bija iespēja izzināt kafijas vēsturi, tās apstrādes veidus un citus aizraujošus faktus par un ap kafiju. Sievietes ar prieku, pacietību un rūpību piedalījās šajās darbnīcās.

Vakara centrālais notikums bija intervija ar Bāreņu svētdienas koordinatori Latvijā un Latvijas Kristīgās alianses bāreņiem valdes locekli Vēsmu Sandbergu, kura dalījās savas ģimenes adopcijas pieredzē, atklājot tās pozitīvās un arī negatīvās iezīmes. Vēsma iedrošināja citas sievietes

uzticēties Dievam, ejot cauri dzīves grūtībām, jo tieši tās bieži vien veido mūsu raksturu līdzīgāku tam, kā to paredzējis Dievs.

Svētku noskaņu palīdzēja radīt Mateja draudzes vīri, kuri laipni kalpoja dāmām ar siltiem dzērieniem un smalkām uzkodām, kā arī pēc pasākuma visu nokopa. Vokāliste Iveta Romancāne iepriecināja klausītājas ar liegu mūziku un ļāva norimt no dienas steigas.

Kopā pasākuma organizēšanā tika iesaistītas 25 māsas un 12 brāļi. Aicinām arī citas draudzes rīkot šāda veida pasākumus, jo esam piedzīvojušas, ka šis ir labs veids, kā cilvēku, kas vēl tālu no ticības, ievest baznīcā un sniegt siltumu un mīlestību. Sīkāku informāciju par pasākuma organizēšanu varat iegūt rakstot: matejs@matejs.lv.

Materiālu sagatavoja
Lelde Bērzkalne un Madara Miezīte

Foto: Inese Gailīte

Koncerts Jaunjelgavā

Un pienāca ilgi gaidītais rīts...

Ikviena BPI Muzikālo vadītāju skolas studenta mājās virmo satraukuma pilna gaisotne.

Maisi, kastes, vadi un domas par to, kas un kā savijas kopā. Vēl pēdējie zvani un īsziņas ar atgādinājumiem un – aidā uz koncerta vietu – Jaunjelgavas baptistu draudzes dievnamu.

Satraukums pāriet, jo sākas rosība, un mandarīnu smarža sāk pārņemt, un sveču gaisma rada svinīgu sajūtu. Koncerts var sākties!

Baltijas Pastorālā institūta Muzikālo vadītāju skolas Adventa koncerts "Vairāk spēka, mīlestības" – Jaunjelgavā notika 7. decembrī.

Elza (1. kursa studente, kalpo Jaunjelgavas draudzē):

Bija liels prieks baznīcā redzēt cilvēkus, kuri iepriekš bija atrunājušies ar dažādiem iemesliem, bet tomēr uz koncertu bija ieradušies. Pēcāk viņu sejās bija redzams prieks un pārsteigums par to, ka baznīcā jau nemaz nav „tik traki”. Dažkārt cilvēki dzīvo stereotipos par baznīcu un cilvēkiem tur. Esot šajā koncertā, bija arī kādi, kuri lauza šos savus stereotipus, un viņiem

baznīcas vide atklājās kā tāds jaunums, no kura nav jābaidās. Nākamajā dienā, satiekot kādu koncerta apmeklētāju, dzirdēju ļoti labas atsauksmes un arī to, ka pēc koncerta esot iestājies miers sirdī un istā svētku gaidīšanas sajūta. Vēl dzirdēju, ka pāris draudzes seniori esot ar asarām acis klausījušies koncertu! Tāds prieks, ka vari kādam iedot šo it kā sīkumu no sevis – apelsīna šķēlīti, kuru visiem saliekot kopā, sanāk liels apelsīns – koncerts, kas dāvāja prieku daudziem klausītājiem un arī mums pašiem!

Estella (1. kursa studente, kalpo Priekules draudzē):

Paldies! Koncerts bija brīnišķīgs! Kaut kāda ziņā jutos sarūgtināta,

ka netiku uz to. Atbildības sajūta noteikti smeldza. Biju gatavojusies daudz, domājuši, lolojusi sirdi vīziju... Kā būs? Kādi cilvēki atnāks? Kāds tiks uzrunāts. Te pēkšņi negadījums – nekur netieku. Gultas režīms. Tomēr pāri visam zinu, ka nevaru iebilst Debesu Tētim, un, ja reiz ir apstākļi, ka jāguļ, tad jāklausu un jāguļ.

Un tad stundu pirms koncerta atnāk kāda īsziņa, vēlāk jau telefona zvans, un plkst. 17:00 jau esmu pieslēgta koncertam *tiešajā ēterā*. Tas bija brīnišķīgs pārdzīvojums, piedzīvojums, pārsteigums. Laiku pa laikam gan sakari raustījās un varbūt video kvalitāte nebija tā augstākā, bet nevarēja nejust, kā dziedātāji staro! Cik daudz

patiesas mīlestības nāca caur dziesmām, priekšnesumiem. Kādā mirklī arī man ekrāna parādījās mandarīnu maisiņš. Varēju pat sajūst, kā tie tur smaržo. Katra viena dalībnieka sejā es redzēju istu atbildību par to, ka Dieva templis esam mēs katrs viens, un Dievs var lietot katru par savu instrumentu, lai runātu uz cilvēkiem, kuri vēl Tēti nepazīst.

Es smaidīju un dziedāju līdz gulot. Nespēju izpildīt pavēli: "Tikai esi klusa, nedziedi līdzī!" Noslēdzu savu mikrofonu telefonam, lai varu dziedāt līdzī, lai varu smaidīt.

Es varu nojaust, ko jūta koncerta viesi, klātesošie tajā brīdī. Jo daudzu kilometru attālumā, cauri neskaitāmiem radioviļņiem es tiku uzrunāta, pacilāta, iedrošināta, *satriekta* labā nozīmē un laimīga, ka varu būt arī daļa no šī darbiņa, ko Dievs mums uzticēja paveikt.

BPI Muzikālo vadītāju skolas mācības turpinās 2015. gada 17. janvārī. Aicinām interesentus pievienoties! **Rakstiet: maris@matejs.lv un ruditet@gmail.com**

Apkopoja **Kristīne Rubene**

janvāris

“Māci man, Kungs, Tavu ceļu...”

Ps. 27:11

1

Jaungada diena.

1. Moz. 1; Lk. 1:1-25

Pateiksimies par aizvadīto gadu un lūgsim Dieva vadību 2015. gadā.

2

1. Moz. 2; Lk. 1:26-56

Pateiksimies un lūgsim par Ainažu draudzi un mācītāju Raimonu Locu un sludinātāju Juri Vasuli.

3

1. Moz. 3; Lk. 1:57-80

Lūgsim par skolām, audzēkņiem un pedagogiem.

4

1. Moz. 4; Lk. 2:1-21

Lūgsim par mazturīgiem un trūcīgiem Latvijas iedzīvotājiem.

5

1. Moz. 5; Lk. 2:22-52

Lūgsim Dieva padomu un gudrību visos darbos, ko mēs darām.

6

Zvaigznes diena.

1. Moz. 6; Lk. 3:1-22

Pateiksimies un lūgsim par Aizputes draudzi un mācītāju Jāni Balodi un mācītāja palīgu Kārli Pēteri Balodi.

7

1. Moz. 7; Lk. 3:23-4:13

Pateiksimies un lūgsim par iespēju saskaņot vajadzības un kalpot līdzilvēkiem.

8

1. Moz. 8:1-19; Lk. 4:14-44

Lūgsim par labdarības akciju “Zvaigzne austrumos”. Lai dāvanu kastītes nonāk Jordānijā un tās saņem Sīrijas bēgļu ģimenes.

9

1. Moz. 8:20-9:19; Lk. 5:1-6:16

Pateiksimies un lūgsim par Aizvīķu draudzi un sludinātāju Arti Peterlevicu.

10

1. Moz. 9:20-10:32; Lk. 6:17-49

Lūgsim par LBDS bīskapu Pēteri Sproģi un viņa ģimeni.

11

1. Moz. 9:20-10:32; Lk. 6:17-49

Lūgsim par Latvijas valdību.

12

1. Moz. 12-13:1; Lk. 7:36-8:3

Lūgsim par Austrijas Baptistu savienību ar 26 draudzēm un 1467 draudzes locekļiem.

12.01. Baltijas Pastorālā institūta semestra sākums

13

1. Moz. 13:2-18; Lk. 8:4-21

Pateiksimies un lūgsim par Alūksnes draudzi.

14

1. Moz. 14; Lk. 8:22-56

Aizlūgsim par neticīgiem.

15

1. Moz. 15; Lk. 9:1-50

Lūgsim par misijas grupu Ķekavā.

16

1. Moz. 16; Lk. 9:51-10:24

Pateiksimies un lūgsim par Auces draudzi un sludinātāju Aldi Šneideru.

17

1. Moz. 17; Lk. 10:25-42

Lūgsim par tiem, kas ir bez pajumtes un pārtikas.

18

1. Moz. 18:1-15; Lk. 11:1-36

Lūgsim par mieru un sapratni starp Latvijā dzīvojošām tautām.

19

1. Moz. 18:16-33; Lk. 11:37-12:12

Lūgsim par Turcijas Baptistu aliansi ar 4 draudzēm.

20

1991. gada barikāžu aizstāvju atceres diena.

1. Moz. 19; Lk. 12:13-48

Pateiksimies un lūgsim par “Jēzus Kristus atkalnākšanas” Balvu draudzi un mācītāju Mihailu Voronovu.

21

1. Moz. 20; Lk. 12:49-13:9

Lūgsim par Cēsu draudzi un gatavošanos VIII Dziesmu svētkiem.

22

1. Moz. 21:1-21; Lk. 13:10-35

Lūgsim par jaunu draudžu veidošanu un par savas draudzes sludināšanas vietām.

23

1. Moz. 21:22-34; Lk. 14

Pateiksimies un lūgsim par draudzi “Evaņģēlija gaisma” un mācītāju Sergeju Garkušu.

23.-25.01. Jauniešu vadītāju skola.

24

1. Moz. 22; Lk. 15

Lūgsim par Sieviešu kalpošanas apvienību un par sieviešu konferenci, kas šodien notiek Rīgā.

24.01. Sieviešu kalpošanas apvienības konference Rīgā.

25

1. Moz. 23; Lk. 16:1-17:10

Lūgsim par mieru Ukrainā.

26

Latvijas Republikas starptautiskās (de jure) atzīšanas diena.

1. Moz. 24; Lk. 17:11-37

Lūgsim par Lielbritānijas Baptistu savienību ar 2015 draudzēm un 131578 draudzes locekļiem.

27

1. Moz. 25:1-18; Lk. 18:1-30

Pateiksimies un lūgsim par draudzi “Bētele” un mācītāju Nikolaju Vdovu.

28

1. Moz. 25:19-34; Lk. 18:31-19:27

Lūgsim par mūsu darba vietām.

29

1. Moz. 26; Lk. 19:28-46

Lūgsim par misijas grupu Baložos.

janvāris

30

1. Moz. 27:1-40; Lk. 19:47-20:44

Pateiksimies un lūgšim par Bauskas draudzi un sludinātāju Jāni Čakšu.

31

1. Moz. 27:41-28:9; Lk. 20:45-21:38

Lūgšim par Svētdienskolu apvienības gadskārtējo konferenci un apvienības vadītāju Esteri Rozi.

31.01. Svētdienskolu apvienības gadskārtējā konference.

SVEICAM!

Sveicam BPI 5. Izlaiduma absolventus – Andri Jansonu, Andri Reigasu, Arti Lejiņu, Juri Krūmiņu, Kasparu Maķevicu, Kārlī Kārkliņu, Mārtiņu Zabarovski, Nauri Graudiņu, Rihardu Rudzi un Tomasu Šulcu.

Priecājamies un sveicam **Jāni Bērzi-Bērziņu**, atsākot sludinātāja kalpošanu un uzsēmoties darbu Rucavas draudzē!

SIRSNĪGI SVEICAM JUBILEJĀ!

“Esi droša un stipra, mana sirds, un gaidi uz to Kungu!” Ps.27:14

7. janvārī Ainažu draudzes sludinātājam **Jurim Vasulim** aprit **50 gadi**.

25. janvārī Valmieras draudzes mācītājam **Laurim Tartaram** aprit **45 gadi**.

28. janvārī Golgātas draudzes mācītājam **Elmāram Pļaviņam** aprit **45 gadi**.

29. janvārī Garīdznieku brālības priekšsēdētājam un Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājam **Edgaram Mažim** aprit **50 gadi**.

REDAKCIJAS PIEZĪME

Atvainojamies Jaunatnes apvienības vadītājam Kārlim Kārkliņam par kļūdaini uzrakstīto vārdu izdevuma decembra numurā.

Dziesmu svētki Vidzemes Šveicē!

Cēsu pilsēta ir izraudzīta par norises vietu mūsu draudžu VIII Dziesmu svētkiem (turpmāk tekstā – Dziesmu svētki). Tas nav bijis bez pamata, jo pilsēta ar tās bagāto un seno vēsturi ir kļuvusi par nozīmīgu kultūras dzīves centru. Iecerētie Dziesmu svētki norisināsies gadu pirms Cēsu pilsētas 810 gadu svinībām. Paldies visiem, kuri jau ir iepilānojuši piedalīties Dziesmu svētkos un ceram, ka katrs mūsu draudzēs vēlēšies un darīs visu iespējamo, lai būtu klātesošs šajos svētkos, kuri norisināsies **2015. gada 13.-19. jūlijā**.

Cēsu baptistu draudze darbojas jau 106. gadu un tika dibināta Vidzemes misioneres rezultātā 1909. gadā. Domājot par gaidāmajiem svētkiem, ir labi atcerēties, ka Cēsīs jau ir notikuši nozīmīgi mūsu draudžu pasākumi, un tas var iedrošināt gatavoties gaidāmajiem Dziesmu svētkiem un lūgt, lai Dievs svētī un lieto iecerēto Savas Valstības celšanai.

Ielūkojoties piemēram, 1911. gada “Avota” izdevumos, kuros ir atrodami gadsimtu seni apraksti, vēltīti Cēsu draudzes dzīvei un Cēsu pilsētai, uzzinām, ka interesanti notikumi norisinājušies jau gadsimtu atpakaļ. Mācītāji Jānis Aleksandrs Freijs (1863-1950) un Kārlis Ruševics (1863-1915?) sniedz interesantus aprakstus.

Mācītājs K. Ruševics raksta: “Cēsīs ir maza, bet rosīga baptistu draudzīte, kurai rūp vietējo tautiešu labklājība. Dievu mīlējami, ticīgi ļaudis salasījās Cēsīs, baptistu lūgšanas namā, tur noturējami vairākas dienas aizlūgšanas par sevi un darbu Latvijā; kopīgi padomus izmainot, saprata sarīkot atklātu priekšnesumu: “Vai Kristus ir Dieva Dēls?” Caur dažu labvēļu piekrišanu izdevās dabūt uz vienu vakaru lielāko biedrības telpu Cēsīs, kurā pazīstamais sludinātājs J.A.Freijs ar lielu sirsnību un izveicību aprādīja Kristu esam Dieva Dēlu. Biedrības zālē bija

iespiedušies ap 2000 klausītāju, bet daudziem telpas neatradušiem bija jāgriežas atpakaļ. Klausītāji 2 stundas garajā runā noklausījās ar lielāko uzmanību, kas liecina, ka Dieva vārdam vēl spēks un ka mūsu mīļotā latviešu tauta to vēl māk cienīt.”

Sniegtais apraksts atklāj vērienu, ar kādu darbs tika darīts gadsimtu iepriekš. Atliek cerēt un pašauties, ka mums visiem izdosies cienīgi turpināt reiz iesākto.

Ne mazāk interesantu aprakstu sniedz mācītājs J.A.Freijs: “Viesojos Cēsu draudzītē, kura 24. jūlijā svētīja draudzes svētkus, uz kuriem biju ielūgts ņemt daļību. Priekšpusdienas dievkalpojumā bija pietiekoši ļaužu. Bet pēcpusdienā uz svētkiem bija tik daudz, ka sapulcē vairs nevarēja ietilpt. Brāļi sanesa beņķus un krēslus gar logiem sētā, un tā mums iznāca pirmā un otrā klase. Dziedātāju korītis br. Andermaņa vadībā dziedāja dūšīgi; varēja redzēt, ka dziedāšana ļaudīm patīk. Piespieda mani runāt vienam pašam pa visiem svētkiem. Ierunāja man, ka es esot rets viesis. Karstajā laikā bija arī ko svīst. Bet ļaudis te par Dieva vārdu ļoti pateicīgi; nāk, spiež sludinātājam silti roku. To es pieņemu par labu zīmi. Brāļi Plauciņš, Daugulis un Cinis ar evaņģēlistu R. Andermani te ir īsti celmlauži. Iesākums grūts, bet pēc gadiem tie piedzīvos prieku, ka Cēsīs ar laiku mums būs liela draudze.

Cēsu pilsētiņa ir ļoti koša un pievilcīga. Apmeklēju vecās pils drupas. Vērts uzkāpt pils tornī. Plašs un jauks skats. Vērts tāt kāpiena. Pils dāru arī vērts aplūkot. Nelaikā grāfa Kārļa Zīvera ģeniālais gars te radījis veselu ezeru ar ūdens strūklu vidū un saliņām un pussaliņu apkārt. Grāfa pieminekļi no Kārļa kalna nolūkojas uz pils burvīgo atspoguļojumu ezerā. Netālu no pieminekļa aug cēls ozols, lielkņaza

Vladimira Aleksandroviča stādīts.

Vakarā brāļi mani izveda uz Bērzeni. Apstaigājām ap Bērzones (Birkenruhe) slavenu skolu, kur audzina Baltijas muižnieku jaunekļus. Lielisks ierīkojums. Maksājot miljonu rubļu. Ļoti pievilcīgs šie ir Gaujas krasts ar romantiskajām gravām un aizām, kuru nopietnību vietvietām pārtrauc burbuļojošie avoti un čalojošie strautiņi. Te laba tiesa staltu vasarnīcu sildās mīļīgajā Vidzemes saulgozī.

Diena šodien karsta. Tādēļ simtiem dāmu, kungu un bērnu peldas Gaujas dzeštrajos viļņos. Lieliski raibs mudžeklis, kuru vēl vairāk pavairo vaļējie balķi, kurus pludina no augšpuses lejup. Lieli un mazi pieķeras balķiem un peldas tiem vai pusversti līdz. Dzīvs un interesants skats, kas vilināt vilināja to līdz izbaudīt. Tavu jauku peldēšanu.

Mūsu zeme tiešām var būt pateicīga Dievam par tik jaukām vietām, kādas atrodam mūsu pašu Vidzemes Šveicē. Jo vairāk mās pazīt mūsu zemi, jo mīļāka tā top. Lai tik viņai dod labus iedzīvotājus un labus valdniekus.”

Lai arī abi apraksti savas valodas dēļ ir neparasti šodienas lasītājam, tie atklāj, cik tajos teiktais par draudžu darbu un visu mūsu tautu joprojām ir saglabājis savu aktualitāti. Arī mēs šodien varam turpināt lūgt, lai Dievs svētī mūsu zemi un lai iecerētie Dziesmu svētki, tāpat kā savā laikā notikušie Bībeles kursi un J.A.Freja lekcija uzrunāja sava laika ļaudis, uzrunātu arī mūsu paaudzes sabiedrību. Katrs no jums ir aicināts gan piedalīties Dziesmu svētkos, gan atklāt sev Cēsu pilsētu, kādu to savulaik atklāja J.A.Freijs savā spilgtajā pilsētas un apkārtnes tēlojumā.

Oļegs Jermolājevs

Cēsu draudzes mācītājs

LBDS informācija draudzēm

Saņem - Novērtē - Dalies

REĢIONĀLĀS TIKŠANĀS 2015

Latvijas Baptistu draudžu savienības bīskaps Pēteris Sproģis un Padome aicina draudžu garīdzniekus, draudžu priekšniekus, nozaru, kalpošanu vadītājus un pārstāvjus, kā arī ikvienu interesentu piedalīties LBDS reģionālajās tikšanās reizēs, kas norisināsies 2015. gada FEBRUĀRĪ UN MARTĀ.

2015. gada 7. februāris, Cēsis, plkst. 10:00-17:00

2015. gada 21. februāris, Rīga, plkst. 10:00-17:00

2015. gada 28. februāris, Latgale, plkst. 10:00-17:00

2015. gada 14. marts, Liepāja, plkst. 10:00-17:00

Satiksīties, lai kopīgi domātu, kā savu darbu katram darīt labāk. Kopā meklēsim veidus un risinājumus, kā katra draudze un visi kopā varam strādāt labāk un kā varam sadarboties!

Klātesošos uzrunās LBDS bīskaps Pēteris Sproģis un būs gan vērtīgas lekcijas, gan darbs grupās. Centīsimies viens otram kalpot ar iedrošinājumu, uzklusot un līdzdalot savu pieredzi.

Aicinām draudžu vadītājus savlaicīgi informēt draudžu locekļus par LBDS Reģionālo tikšanos norisi un rosināt pieteikšanos. Lūdzam katru draudzi iesūtīt LBDS Kancelejai sarakstu, norādot draudzes pārstāvjus, kas plāno piedalīties konkrētā tikšanās reizē. Tāpat arī aicinām pieteikties individuāli.

Pieteikšanās: mob. 20390979 vai tālr. 67223379, e-pasts: kanceleja@lbds.lv

LBDS KONGRESS 2015

LBDS Padome ir pieņēmusi lēmumu rīkot LBDS Kongresu CĒSĪS, LATVIJAS BAPTISTU VIII DZIESMU SVĒTKU IETVAROS, 2015. gada 18. jūlijā.

Nākamā tikšanās-seminārs draudžu priekšniekiem, garīdzniekiem, valdes un padomes locekļiem notiks 2015. gada 28. martā Rīgā, Savienības namā, Lāčplēša ielā 37.

Celies un spīdi!

Informācija no Sieviešu kalpošanas apvienības

Sestdien, 24. janvārī plkst. 11.00 – 16.00 Rīgā, Lāčplēša ielā 37 notiks Sieviešu kalpošanas vadītāju konference. Aicinātas senioru un jauno sieviešu grupu, māmiņu grupu un bēbišu skoliņu, žēlsirdības kalpošanas un vēl citu jaunu un topošo grupu pārstāves, kā arī sievietes, kuras ir ieinteresētas sieviešu kalpošanā.

Tēma: “Celies un spīdi!”

Mācīsimies, ko nozīmē “**Kalpojoša dzīve**”, kas izstaro Kristus gaismu.

Bībeles studijā iepazīsim šo tēmu programmas ENTRUST piedāvātajā veidā. Būs plašāka informācija par ENTRUST programmas nākamajiem soļiem un iespējām mācīties.

Dalīsimies sadraudzībā, aizlūgšanās par vajadzībām pasaulē un viena par otru!

Lai varētu jums izsūtīt materiālu, kas nepieciešams, gatavojoties Bībeles studijām, lūdzu, piesakieties ne vēlāk kā līdz 14. janvārim, rakstot uz e-pastu: marta.kalpo@lbds.lv; livija.latvia@gmail.com vai zvanot: tel. 27757340, Solvita; 26834744, Sarmīte.

Iespēja abonēt “**Baptistu Vēstnesi**” 2015. gadam! Pieteikšanās mājas lapā www.lbds.lv vai pa tālruni: 20390979 vai rakstot uz epastu: kanceleja@lbds.lv. Gada maksa individuālajiem abonētājiem 10 EUR.

Svētdienskolu apvienības Gadskārtējā konference

2015. gada 31. janvārī
11:00-16:00
Mateja baznīcā
Rīgā, Matīsa ielā 50b

Pieteikšanās līdz 25. janvārim
26091697, sa@lbds.lv
Dalības maksa 3 EUR

Aicināti svētdienskolotāji
no visām draudzēm!

DRAUDŽU
DIBINĀŠANAS
KONFERENCE

RĪGA, LATVIJA
JAUNASDRAUDZES.LV

VAIRĀK INFO:
KASPARS.STERNS@LBDS.LV
26554780

IZAICINĀJUMS

17 — 18
APR. 2015

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv

baptistu
vēstnesis

Izdevumu sagatavoja: bīskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Līvija Godiņa, Elza Roze, Agnese Spura
maketētājs Filips Tālbergs

Konts draudžu iemaksām, Baptistu Vēstneša iemaksām un ziedojumiem:
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765
A/S SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

www.lbds.lv